

شاعر:

حاجي محمد اسحاق امانزي

په نغمو ڪي وير

Ketabton.com

پہ نغمو کی ویبر

شعری ٹولہ

شاعر :

محمد اسحق امانزی

د کتاب ټول حقوق د شاعر سره خوندي دي .

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم	: په نغمو کي وير
شاعر	: محمد اسحق امانزی
خپروونکی	: خپله شاعر
د چاپ کال	: ۲۰۱۲ ع = ۱۳۹۱ ش
چاپ شمېر	: ۵۰۰ ټوکه
کچه	: ۲۱ × ۱۳ / ۵۰ سانتي متره
مخونه	: ۳۰۰
انلاين چاري	: مختار احمد احسان - د لراوېر ډاټ کام برېښنايي کتابتون

www.Larawbar.com

د کتاب لړلیک

1. بناغلي الحاج محمد اسحاق امانزي ته
2. په نغمو کي ویر / اټک يوسفزی
3. په نغمو کي ویر / زرغونه عطا ژواک
4. په نغمو کي ویر / امانزی

عمومي شعرونه

5. زه کوچي يم
6. پښتو ژبه
7. هويت
8. هوش
9. هنر
10. نوبهار
11. جنگ
12. نغارې
13. نصيب
14. نبض
15. منطق
16. ملهم
17. معما
18. لېونيه
19. لمبې
20. کوچی
21. عبادت
22. عالم
23. کفن
24. گله
25. گل او بلبل

26. صباح
27. غمونه
28. غروب
29. عيان
30. عندليب
31. عمر
32. علم
33. عقل
34. عدالت
35. ظالمان
36. طالع
37. شعارونه
38. شپول
39. سوله
40. سلام
41. سكاره
42. سرمايه
43. ستم
44. سباوون
45. نيايست
46. سالنگ
47. زور
48. زوال
49. پوند
50. رنځور
51. رنځ
52. رمز
53. رازونه
54. د زړه راز
55. خطا

56. خاوند
57. څوك
58. حق
59. څراغ
60. جوهر
61. جمال
62. توان
63. تقدير
64. تشبث
65. تسكين
66. تجلا
67. تاوان
68. پيوستون
69. بيان
70. بلبلان
71. بډايي
72. باور
73. اوښكي
74. امانت
75. افغان
76. ارمان
77. ورك پسرلي
78. هډونه
79. مرغۍ
80. مخ پر غرو
81. متولي
82. كمال
83. گلان
84. گروم
85. غلبلي

86. صفا
87. ډېوه
88. ډېر عمر
89. د مینې هوسی
90. د صبر کاسه
91. خبرې
92. جام
93. تنور
94. تر سهاره
95. پسرلی
96. اشعار
97. د ارغنداب رود ته
98. د چرخي پله زندان
99. میوند
100. الهام
101. غرق
102. بهار
103. پردی ستم
104. خوب لیدل
105. د ولس ریغ
106. زما وطنه
107. میراث
108. مینه نسته
109. ننگ
110. وطنه
111. گل

وطني شعرونه

112. نوی عصر
113. سمندرہ
114. سمسور

- 115. زموږ خاوره
- 116. زما بڼکلي کندهاره
- 117. دولس مينه
- 118. پارلمان
- 119. کوهکه
- 120. کندهار ته
- 121. ارغنداب

ازاد او نيمه ازاد شعرونه

- 122. پخې خبري
- 123. تاريخکه وه
- 124. لوی اختره
- 125. زه باران يم
- 126. توره شپه
- 127. تاته وایم (پ)...
- 128. خلوريزي
- 129. توان په توان
- 130. فکرونه
- 131. چاربيتي

کورني شعرونه

- 132. نور صباح جاني
- 133. مراکو
- 134. بڼه نيت
- 135. سرباز
- 136. وليجان
- 137. غمیزه

رنگارنگ شعرونه

- 138. وير
- 139. گونگی ژبه
- 140. سېلابونه

141. سپوږمۍ
142. زنگاوات
143. ژوندون
144. د ژوند ثمره
145. د لیلې دښت
146. عالمان
147. خپل جهان
148. د چوپان ریغ
149. بوډا
150. خوب
151. جنگسالار
152. دانا
153. پیمان
154. خوشبخت
155. کاروان
156. سوز
157. ډپوه
158. فلوم
159. فشار
160. فریاد
161. قناعت
162. حکمت
163. غم
164. قول
165. پوهه

بناغلي الحاج محمد اسحق خان امانزي ته

شاعر نه يم اما د شعر په درياب کې د ۴۰ کلونو را په دېخوا لامبوزن يم.
هر هنر د الله ﷻ يوه تحفه او داد دئ چې چا ته ئې ور په نصيب کې، په حديث شريف کې را غلي دي: [الشعراء
تلاميذ الرحمن] ترجمه: شاعران د الله ﷻ شاگردان دي. هر څوک نه د شعر استعداد لري او نه په شعر کې د زړه
خواله او د زړه پراس ايستلای سي، ځکه دا نه يو آسانه کار دئ او نه ئې هر څوک تر عهدې وتلای سي. دروېش
د رانې د وطن پياوړې او نازک خياله شاعر وايي:

دغه هنر آسانه مه بوله دروېشه ياره
د زړه په سرو وينو وينځل د غزل توري غواړي

هر کس نېرد چاشنی درد محبت
اين آتش بی رنگ نسوزد همه کس را

شاعر همېشه ډير بااحساسه او بادرده وي چې خپل سپېڅلي احساسات د خپلو اشعارو له لاري خپلو
اورېدونکو ته ډالۍ او وړاندي کوي او د اولس تازه او زاړه دردونه، تاريخ، کارنامې، برياوې، خوښۍ، ناخوالي
او د کاميابۍ او خوشالۍ په وخت کې ساقي، پيمانې، د محتسب سره ټکر، بزم او رزم، او د خلوت په دنيا کې ئې
بيا د الله ﷻ ذکر په ياد او د قلم په ژبه تر خوله راباسي او د خپلي خيالي نړۍ رنگيني افسانې د تصور په رنگينه
دنيا کې تصوير کوي. بناغلي عبدالرحمان پږواک صاحب وايي: "هر شاعر ځان ته يو جهان دئ چې يوازي دی ئې
جهانبان دئ. شعر راز دئ او په راز باندې خبري کول په زړه باندې تجاوز او په روح باندې تېری دئ، زه پر شعر
باندي انتقاد گناه گنم".

دا هغه اوصاف دي چې ما د بناغلي الحاج محمد اسحق امانزي په شعرونو کې احساس او درک کړه. نوموړی
زما د ډېرو پخوانيو يارانو څخه دئ او په مسلکي لحاظ د عالی تحصيلاتو خاوند يو موفق نظامي شخصيت دئ. د
مهاجرت په دوره کې ئې په ۲۰۰۹ کال کې د اشعارو په ليکنه لاس پوري کړ او ژر تر ژره ئې هغه برياوې په لاس
راوړې چې مائې اميد نه درلود، چې زه په خپل وار ورته د دې برياوو مبارکي وایم. يوه خبره د يادولو وړ بولم چې د
ډېر پياوړې، ځوان ليکوال او شاعر بناغلي اجمل جان اټک يوسفزي لارښودني او مرستني د بناغلي امانزي په
مورد کې د ډېرو د ستايلو او قدر وړ بولم چې زه په خپل وار مننه ورڅخه کوم او کورودانې ورته وایم.
د بناغلي امانزي دا دوهمه شعری ټولگه ده چې په چاپ رسېږي، زه په خپل وار ورته د دې ټولو برياوو مبارکي
وايم او د خدای ﷻ د دربار څخه ورته کامل صحت غواړم. پر قلم دې برکت وی.

په درناوی

عبدالرحمن رحمانی

د ۱۳۹۰ کال د مرغومي ۲

ډنمارک

په نغمو کي ویر

(شاعر لکه هنداره)

په رشتیا چي شعر هنر او ادب دئ، مگر شعر او شاعري کسب او علم نه دئ چي د یو کتاب او د یوې ښوونځي او یوې پوهنځي په لوستلو دي خامخا لکه انجنیري، نجاري، ډاکټري د ادبي فنونو په زده کړه دي سپری کسبي شاعر هم سي.

ورځ تر بلي روښانه کېږي چي د شعر سرچینه یوازي او یوازي الهام دئ او دغه الهي ورکړه په هغه چا کېږي چي د زړه سمندرئې له انساني مینې او عاطفې څخه ډک وي. هر انسان ورته لکه په هنداره کي چي خپل ځان ښکاري او د خپل صورت او زینت د برابرولو په خاطر پر خپل سر لاس را تېر کړي او یا که پر خپل مخ یا غاړي لاس تېروي. که څه هم خلگ او عام ولس شاعران په یو چا، یو کلي، یو قوم او یو ولس پوري تړلي بولي خو شاعران بیا ځانونه د ټول عالم دردمن او خواخوږي گڼي:

په خپل قام او په خپل ځان چي زړه خوږېږي
د دې دور پر انسان مي زړه خوږېږي
چي د هر چا په غم تل راسره ژاړي
په خپل زړه او خپل گربوان مي زړه خوږېږي

د شاعر فکر لکه د اسمان لمني چي ابتداء او انتها نه لري دهرچا په درد او غم کي دهرچا سره ژاړي نو ځکه شاعر دهرچا دای او هرڅوک خپل گڼي.

شاعر تل مینه غواړي، امن غواړي د خالق په ملکیت کي انسان ته رنگ او خوند غواړي چي د دغو دردمنو انسانانو له جملې څخه یو هم ښاغلی حاجي محمد اسحق امانزی دئ، که څه هم زده کړي ئې د ژوند په بله برخه کي ترسره کړي دي او له مسلکي پلوه یو نظامي سرتېری دئ مگر پر مظلومو انسانانو باندي د ظالمانو تېریو دومره دردولی چي د الهام شاپیرو ورته دا ټول توري (په نغمو کي ویر) له درده ورکړي او دا دئ له ښه شامته ښاغلي امانزي د الهام دا امانت تر موږ را ورساوه.

د ښاغلي امانزي په دغو ادبي ملغلو کي به ځیني فني نیمگړتیاوي وي مگر بې له شکه وینو چي ارمان او پیغام ئې ډېر دروند او د قدر وړ دئ.

د امانزي د شعر چینه دي لکه د ښکلي ارغنداو شنه باغونه تل همدا سي سمسوره او شېرازه اوسي.

امین

اجمل اټک یوسفزی

ناروي د اوسلو ښار

۲۰۱۳۹ وری

په نغمو کي ویر

شعر هغه الهام دی چې د انسان د احساس بیان پکښې نغښتی وي، دا احساس د نظم او یا د نثر په ډول بیانېږي.

زما په اند شعر د انسان له احساسه راوتلي شغلې دي چې د نړۍ پر نورو برخو رڼا خپروي، خو کله نا کله هم په خپلو شغلو نړیوالو ته رنگینه او خوندوره دنیاګۍ جوړوي. شعر د انسان د ودې او پرمختیا سره وده کړې او د پرمختیا پړاوونه ئې تېر کړي او تېروي ئې. هغه شعرونه د منلو او خلګو له پاره د قدر وړ بلل کېږي چې د ذهنو په اړولو او وینستیا کي ونډه ولري بېلګي ئې د دې شاعرانو په اشعارو کي وینو:

خوشحال خان خټک داسي وايي:

د افغان په تنګ مي وتړله توره

ننگيالی د زماني خوشحال خټک يم

یا رحمان بابا وايي:

لکه زه چې سخندان او هنرمند يم

بل به نه وي سخندان او هنرمند

یا په او سنیو شاعرانو کي سلیمان لایق:

هغه ځوان چې د وطن په درد سوځېږي

که سل ځله پر مخ لوبېږي پورته کېږي

ما ترې سل ځله قربان او صدقه کړې

چې د مرګ په پوله ناست وي لا خوځېږي

یا عبدالباري جهاني:

ځوانه دا څوک يې چې ګولی او روې

د خپل نيکه او خپل ابا پر کلي

دې هدیره کي دي خپلوان پراته دي

څوک ئې پرون څوک ئې پخوا ویشتلې

د وطن د غېږې څخه ليری پروت درد بدلې شاعر محمد اسحاق امانزی يو د هغو شاعرانو څخه دی چې په

اشعارو کې درد او بغاوت لیدل کېږي، دی په يو شعر کي چې ژوندون ئې سرلیک دی داسي وايي:

تازه پاني د ژوندون مي مړوي کېږي

بنسه پوهېږم چې کرار کرار رږېږي

او کله بیا د وطن شنو دښتنو ته سفر کوي او یادونه ئې داسي تازه کوي:

زړه شپېلۍ مي را پیدا کړئ چې باغو ته ځمه

د پسرلي نسیم چلېږي خپل رمو ته ځمه

او ځيني وختونه شاعر خپل د خوب په تعبیر ځان ته تسلي ورکوي او وايي:

چي رنځونه د وطن په پام کي نه وي
معلومات چي د دنمن د لاس اله سو

د دردونو خوږمن شاعر د شهيد ماشوم له حاله د خپل احساس زهيري نارې داسي غواړي د نړيوالو وغوږو
ته ورسوي، همدا ډول امانزي صاحب د هيواد په ټولو ناخوالو کي ځان خوږمن احساسوي او غواړي د شعر په ژبه د
ټولو کړاوونو څخه پرده پورته کي او بيا ځي د کوچيانو د کړدۍ پلو ته او د هغوی د حاله غواړي ځان او نور د شعر
په ژبه خبر کړي:

په دنستو کي مو خپمې دي زه کوچی يم
پر بېديا مي ورځي شپې دي زه کوچی يم
لوی څښتنه فضل غواړم
مینه نشته زه تل ژاړم

د امانزي صاحب شعرونه ځکه خوند لري چي د ټولني درد او غم پکښي نغښتی دی او غواړي چي ورته هغه
لاري ولټوي چي د زخمونو له پاره ملهم وي.
د شاعر دې انساني او لوړ لید له پاره ده په نورو ادبي کارو کي هم د ډېرو بریاوو تمه لر.
زرغونه عطا ژواک

جرمني
۲۰۱۲

په نغمو کې ویر

په نغمو کې ویر زما د شعرونو دوهمه ټولگه په داسې وخت کې خپرېږي چې د پردې پسي پېټې مي پر شا او د پلرني ټاټوبي څخه خورا ډېر ليرې په داسې يوه خاوره کې ژوند کوم چې بشر دوستي، انسانيت او د خلکو مهربانه زړونه ئې په نړۍ کې نظير نه لري او د طبيعت داسې ښکلا لري چې د هر تېرې تنده پکښې ماتېدلای سي سربېره پر جگو غرونو، شنو درو، ښکلو ښکلو اېشارونو، گڼو ځنگلونو، ښايسته سمندري ساحلونه، په زرگونو لوی او کوچنی جزيرې هم لري حتی په شمالي سيمو کې داسې تفريحي سيمې سته چې د دوبي شپږ مياشتې ورځ او لمر پر ځلېږي مگر په ژمي کې شپږ مياشتې شپه او توره تاريخه وي له دې سره جوخت ټول په دې پوهېږو چې گران هيواد افغانستان د تاريخ په يوه داسې ستونزمن، پېچلي او خواشينوونکي پړاو کې رانغېستی چې گوت گوت ئې د بې رحمانه جنگي اور په لمن کې سوځېږي، چې هر کور او کلي ترېنه زيانمن سوی او هيڅ داسې څوک نسته چې د دې اور څخه په امن کې پاته سوی وي. د هيواد دننه او دباندې د بااحساسه او دردمنو افغانانو زړونه ئې رنځور کړي، وينې ترې څاڅي چې غلبلې ئې د مخکې د کرې تر هر کنج او کناره پورې رسېدلې دي. يوازي افغانان دي چې د دغې تباه کوونکې غميزې په غم کې سوځي، دوی د نړۍ په هر گوت کې چې ژوند کوي ارام نه دي کښېنستلي او خپل گران ولس، هيواد او وطن مرستې ته ئې د خپل توانه سره سم وردانگلي، څوک ليکنې کوي، څوک شعرونه وايي او څوک ويناوي کوي څو وکولای سي له دې لارې نه يوازي خپل بلکې د نورو اړوند کسانو روحي او له درده ډک غمونو ته ارامش او تسکين وبخښي. زه هم د دغو افغانانو له ډلې څخه يو کس يم چې ژوند په ناروي هيواد کې کوم، مگر چرت، فکر او احساس مي تل د گران هيواد او خپل ولس سره تړلی په ټولو دردونو ئې درد من يم او د خپل نيمگړي توانه سره سم مي خپل د زړه او فکر احساسات د قلم په څوکه په يوه شعري ټولگه کې اظهار کړي څو وکولای سم خپل د زړه درد نورو هيوادوالو ته بيان او ورسره غمشرېکي وکړم. دا دئ اوس دوهم ټوک (په نغمو کې ویر) تر سرليک لاندې خپلو خلکو ته ډالۍ کوم. لکه چې پخوا مي هم ليکلي وه زه مسلکي ليکوال او شاعر نه يم که چيرې زما د شعرونو په ټولگه کې تخنيکي نيمگړتياوي موجودې وي هيله لرم په خپلې پوهې او علميت سره ما وبخښي زه مخکې له مخکې ستاسې د احسان ممنون يم. په دې اړوند د پښتو ژبې د درانه، قدرمن ليکوال، ژورنالست او پېژندل سوې تاند شاعر ښاغلي اجمل اټک يوسفزي او د کندهار، کندهاريانو او افغانانو زړونو ته نژدې نامتو هنرمند محترم استاد عبدالرحمن رحمانې صاحب څخه د زړه له کومې مننه کوم چې د دې ټولگې په راهنمايي، تصحيح او ښکلو مشورو سره ئې د خپلو هيڅ رنگ ادبي مرستو سپما نه ده کړې او ما ته ئې د ليکلو داسې ډاډمن توان رابخښلی چې زه ئې په کامله توگه تر احسان لاندې او متشکر يم.

همدارنگه د محترمي خور زرغونه عطا ژواک د راډيو افغانستان پخوانۍ نطقي، ژورنالستي او ادبيې څخه اظهار د سپاس کوم چې لکه خپل مهربانه پلار ارواښاد مرحوم محمددين ژواک غوندي چې د پښتو ژبې نامتو اديب، ليکوال او شاعر وو د هغه په شان خپل ښه نيت او ښکې هيلې د هيچا څخه وه نه سپموي او غواړي د هغه مرحوم لاره تعقيب کړي او زما د ټولگې په اړوند ئې خپلې څرگندونې تاسو هيوادوالو ته ډالۍ کړي دي زه بيا هم د دوی څخه ډېره ډېره مننه کوم.

په درنښت

محمد اسحق امانزی

ناروي ۱۰ اپريل ۲۰۱۲

عمومي شعرونه

زه کوچی یم

په د بنتو کي مو خپمې دي زه کوچی یم
پر بېدیا مي ورځي شپې دي زه کوچی یم
لوی خښتنه فضل غواړم
مېنه نسته زه تل ژاړم
دړي وړي مي چارې دي زه کوچی یم
رحم وکړې چې رنځور یم
خپلي خاوري کي منصور یم
د بابا مېني سپېرې دي زه کوچی یم
پښتون زما سکنی وروړدئ
لر تر بره زما کور دئ
بنکلي بنکلي يې شپلې دي زه کوچی یم
ابا سين ته زه کوچېږم
د امو سره اوسېږم
پسرلي کي مي مېلې دي زه کوچی یم

نه یوازي به خوارېږم
هم پرتا باندي کرېږم
ترستم لاندي مي شپې دي زه کوچي يم
نن چي زه په اور سوځېږم
لا به خومره نور وریتېږم
شاوخوا مي غلبلي دي زه کوچي يم
د کوشان په دبدو کي
د پښتو په سلسلو کي
هره خوا زما ريښې دي زه کوچي يم
د هندو کش د غره سرونه
د پامير غرونه دښتونه
پلني پلني مي خپمي دي زه کوچي يم
کوچ په شا وهم منزلونه
گزومه ټول واټونه
زما د تورو ازانگي دي زه کوچي يم
گوره واوړه پښتون وروره
زه او ته د پښتون کوره
راپسي ډېري گيلي دي زه کوچي يم

راسه لاس په لاس کې ورکړو

د يووالي لار مو سپر کړو

هره خوا توري تيارې دي زه کوچی يم

کله گرځم په کابل کې

شپې کومه په زابل کې

د پلرو مي هديرې دي زه کوچی يم

نځ را پورته د سوري کړئ

جوړ همت د ابدالي کړئ

د ميرويس مو بڼې جرگې دي زه کوچی يم

پېښور مي د کور غېږه

کندهار مي د مور غېږه

پېغلي نجوني زرغوني دي زه کوچی يم

تور ماتم د مغوليا نو

جوړ قانون د ځنگليا نو

مخ ته نوي دسيسې دي زه کوچی يم

څوک رمې راڅخه غلاکړي

نور کښتونه مو تالا کړي

د هر چا پر ما حملې دي زه کوچی يم

دعا و کړئ مومنانو

د قومونو عالمانو

د وحدت بنې نتيجې دي زه کوچی يم

په هر ځای کي جوړې شخړې

ټولي لاري دی ترلي

د د بنمن راته پلمې دي زه کوچی يم

راځئ ملا و ترو خپله

سرمو جار کړو يو تر بله

په يووالي کي فايدي دي زه کوچی يم

خپل منځي دېوال به وړان کړو

ټول به يو کورگی ودان کړو

زړې د کړنو مفکورې دي زه کوچی يم

امانزیه زړه به بنا د کړو

د پښتون کور به آباد کړو

د اولس دا فيصلې دي زه کوچی يم

۱۹ دسمبر ۲۰۱۱ع

ناروي

پښتو ژبه

مور مې ما ته پښتو ژبه ده نه ښودلې
 لا ماشوم وم ما خبرې پرې په کولوې
 په خال پوڅوسوم روان د پښتو کورت ته
 په گونگۍ ژبه ورتلېم د پښتو لورت ته
 زما د ژبې قلم مخ پر غوړېدو سو
 تکلېم مې د هر شې پرې په پوهېدو سو
 ماشروع کړې لیک او لوست په پښتو ژبه
 ځکه اوس راتمه افضله خپله ژبه
 د پښتو ژبې ويي وياړ مې په نصيب دې
 فکر کړم مهريان راتمه حيب دې

چې مې زړه ته پښتو ژبه راډېوه سوه
 د وجود په هر سلول کې مې خپره سوه
 سرمې جار اولاد مې جار تر پښتو ژبې
 زما تر مرگه پر زړگې مې نوشته سوه
 ما چې مالگه ده ځکه چې د څو ژبو
 په خونو کې پښتو راتمه خوږه سوه
 سر تر پايه ده کامله په خپل توان کې
 ځکه ما ته د خپل مور په مرتبه سوه

په لوستلو د کتاب کې ئې لـذت سـته
 افتخار ئې د بابـانیکـه شـمله سـوه
 که څوک ستا په ارزښتونو پوره پوه سي
 دېر بـاور دئ تاريخـه ځنـي گونـبه سـوه
 د جهان په تمدن کې ځان سمبال کړه
 ستا په زده کړه پښتو ژبه معجزه سوه
 ژبه هم په علميـت پـوري تـړلـي
 علميـت که ځلـوي بـه و سـيله سـوه

زه پوهېږم ته که کړې بڼې پرېمانه
 په خپل وس باندي ځوړې بڼې پرېمانه

تل پر تـاد د بنـمانو سـترگي سـري دي
 هـره ورځ د ظالمـانو د سـيسـي دي
 په تاريخ کې بڼه څرگنده دا بيان دئ
 سل په سل کې مـي دا فـکر دا گـومان دئ
 د لسـتونـي مـاران هـم سـته پـه بـغل کې
 دلـه دلـه د تـهـمت وـي پـه درشـل کې
 تـا تـه نـا سـت دـي د بنـمان بـيا پـه خـزه کې
 چي تـه ورا نـه دـوي بـه گـرځـي پـه مـزه کې
 اي پښـتـونه غـير تـمـنـده پـه خـبرو نـه شـل کـېرې
 په عمل کې فـکر وکـړه سـوال پـه دلـه بڼـه حل کـېرې
 خـبري و بـا سـئ د زرو نـه د عـقـدې خـبري پـرېرـده
 اسـاسـي خـبري نـوري د گـيلـي خـبري پـرېرـده

د قدرت خاوندان پام نهه کړي و تاته
خپل مقام په تاساتې نهه گوري شاته

هر پښتون چي په پښتو ژبه هه و و کړي
خپل د سر په قرباني هغه پوره گوري
په پښتو د هه و وييل قوي قانون دئ
نذير نشته پر جهان که يې پرتله کړي
کا کړي پښتو خو نوره هم غښتلي
که شوک غواړي يو وار بيا دې تجربه کړي
چا چي کړي وي پښتو په يو مطلب کي
مطلب سر ته رسوي يا مرگ پرده کړي
نن چي هر پښتون مين پر خپل پښتو دئ
د بابا ميراث دي سترگو ته رانجه کړي

زما ژبه چي پښتو وي زه پښتون يم
که مې ژوند پر ختمېد و وي زه پښتون يم
سپلني تر خپلې ژبې او پښتو سم
که مې لار پر هر هدير و وي زه پښتون يم

افغاني خوانان په تاناندي وياړېږي
پښتني پېغلې ملالې را ييادېږي
تاريخ مور ته به نهه خرگنده رانېودلې

د پښتو تو نام وینه ویننې قریبې انېرې

اوس اظهارد پښتو کېرې په جهان کې عملې پېژندل کېرې په بیجان کې ضرورت سته پښتانه په خپله پوه سې خرگند رول یې را بنکارېرې په بنه شان کې

د بنمانو ته خرگنده بنه پیغام دئ د پښتو ژبه پخه که ورته پیغام دئ نام را ده هلی خلی بی بی فایدی دی په ورورې کې تهمت مه که الو الزام دئ

هدایت مور ته را کړې سید جمال الدین افغان دئ پردی ژبه زده کول یو بنه کمال دده بیان دئ خپله ژبه هی رول بی کمی کالی ده پورته اوره که دی ډر بر باور په خان دئ

پښتنو کور مور اباد نن په پښتو کېرې غلیمان غواری جوړ سوی کور دی وران کېرې نن د چال او چال بازی خبرې ډرېرې که لاس برسېرې تا په خان پورې حیران کېرې سیاسې تجاران ستان نارې وهی تل په خیرن زړه خرخول دی په یو آن کېرې

خپل د لاسه همپشه په زړه زخمی یې
په پیسو دې خرڅوي کاردن ناخوان کړي
خپله ژبه دې ساته بیداره اوسه
پښتو ژبه به دې لور نام او نښان کړي
تجربې راته ښودلې د ښمنان د ژبې څوک دې
سته ناوړه پلانونه د پښتون فرهنگ ویران کړي
د پښتون یوه پښتو ده چې تر مرگه پر ولاړوي
امانزې چې پښتو غواړي خپل وجود به تر قربان کړي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۱ع

هویت

که د بڼه قلم خاوند یې خا طرات نوشتته کېږي
 خپل هویت څرګند وای سې څوک په شعر کې پوهېږي
 لږ په سوچ د خپل وطن سه کمبودي د هري لوري
 خلګ د پرورتته محتاج دي چي اذهان په تنویرېږي
 پرېږده ډیره دورنگي نن خپل اصلي مخ دي بڼکاره کړه
 هغه وکړه چي ضرور دي څه چي ستا په وسه کېږي
 هیڅ ټو خېږې نه په خپله نه قلم په لاس کي اخلي
 جګ پر لوره غونډی ناست یې صرف بیان درته رسېږي
 ظالم جان نه سد دي خلاص کړه شرارت کي گټه نسته
 مرسته وکړه د اخلاصه چي د زړه په مینه کېږي
 ترازو په لاس کي واخله د انصاف سترگي بینا کړه
 خپل سرحد دي بر ملا کړه مور ته هر څه معلومېږي
 خپل ژوندون ته فکر وکړه ټول عبث در ځني تېر سو
 کوم کارونه چي دي کړي لاس دي تش مخ په تورېږي
 سردي کښته که گرېوان ته مه گډېږه ډېر بي ځايه
 برخه ستا به د دي کاروي امانزي ته نه رسېږي

ناروي ۲۸ مارچ ۲۰۱۰

هوش

هوشه ولي لېونى يې د زړگي څخه جلا سوي
 ستاسي دواړو يو لاروه ته نن ولي بې وفا سوي
 مصلحت په منځ كې نسته دارمان لاري مودوي كړي
 زړگى تل په اور سوځېږي ته د غم سره پخلا سوي
 پرديسي د وطن گوره هره ورځ پرده حمله يي
 ته اوچت كړي پروازونه د نژدې نه په خدا سوي
 ديدنى د غم وگوره چي پر زړه باندي تېرېږي
 ستا قسمت چي ورسره وي بيا هم هلته په هاسوي
 ارمان يود وطن مينه لور هدف ستاسي په گډه
 امانزى به وي خوش حاله كه ته زړه ته همناوا سوي

۰۴ سپتمبر ۲۰۱۰

هنر

روزمـره چـاري سـمبال پـه سـعادت كـره
خـان پـه كـسب او كـمال بانـدي عـادت كـره
هنـر زده كـره ډـېر هـوسا بـه يـې پـه ژونـد كـي
بـې هنـره فـكر هـيڅ نـه وـي پـه خونـد كـي
بـې كـمال بـه مـحتـاج د بـل د لاس وـي
پـرا بـلمونـه بـه قـطـار زړه پـه و سـواس وـي
مـوراو پـلار كـه د اولاد خـير خـواهي غـواړي
ډـېر ضـرر و رـوړ بـل بـه ډـېر وـه د پـوهي غـواړي
كـه خـوك هـڅه د تـعلـيم كـري امانـزيـه
ثـمـره بـه يـې مـثـبـتـه وـي لـا لـيـه

ناروي ۲۲ اپريل ۲۰۱۱

نوبهار

د ژوندون په نوبهار کې زړه بلبل سو
 لېونې سو د هر لوري نه اور بل سو
 لالهانده ډوب تر سره په خيالو کې
 شپه او ورځ به د چرتونو سو سره مل سو
 د چاري لاري ستونځمني وې په منځ کې
 د پاک رب څخه د مرستي په اټکل سو
 په پاک نيت تمنا وړاندي سو څښتن ته
 منځ په وړاندي وروان د هغه گل سو
 تزلزل او وسوسې هيچانې سو وې
 ناچاري وه تصميم جوړ هلته توکل سو
 د خالق مهربانې چارې در سره وي
 منځ ته درومه بې له ځنډه هدف خپل سو
 په پاک زړه مرام حتمي به حاصلېږي
 امانزي در ب احسان راسره تل سو

ناروي ۰۹ نومبر ۲۰۱۱

جنگ

زموږ ولس په اور سوځېږي	ټوله گورو چي په جنگ کي
جنگ مو کور په کور جوړېږي	سوله خغلي زموږ د ميني
د وطن تر مور تېرېږي	خپلي گټي معتبري
زورور په زور چلېږي	جنگ د ژونديو وسيله سوه

داد جنگ پيغام د چا دئ

خوند يې تريخ تر زهرو بيا دئ

ولسونه ټول تباه سول	جنگه ته څومره ظالم يې
لوی کورونه پو پناه سول	تپل سوی پر عالم يې
هغه چالره وردرومه	ته د چاپه اراده يې
زه هم سولي ته ورځمه	ته به هم يې ستړی سوی

رنگ دي ورک سه رانه تېر سه

نه دي گورم رانه هر سه

موږ بېزاره سوو له ده نه	خپل مرگی در سره بوزه
هره ورځ يې زه گندمه	پر هرونه بيخي ډېر سوه
موږ بې تانه هم راضي يو	جنگه څه په مخ دي بڼه سه
بېخي ډېر تپي تپي يو	لږ مو پرېږده پر ارامه
ته پر ما بل منلولی	ته پر موږ يې بل تپلی

ستا په غېږ کې تباهي ده

کور په کور سرگرداني ده

سپين سترگي او بي شرمي ده

پر ولس مي بيغوري ده

پېرزوينه دي وحشي ده

زمور دي هر شه لولپه کړل

کله لوبېږي د خروشه

په غضب د خدای اخته سې

اور دي واخلي ستا نیتونه

امانزی بنیرا کوینه

ناروي ۱۲ اکتوبر ۲۰۱۱

نغاري

نن د سولې او ازوننه پورته کېږي
پورته کېږي نغاري ستاد همست دي
د سرليک خبر شروع سي لسه افغانه
افسانې پر هر مقام ستاد غيرت دي
که هر څومره کتابونه نوشته سي
زما وطنه هنگامې ستاد عزت دي
چې سر و نه افغاني پر تاقربان وي
پون عمل کېي جذبي ستاد الفت دي
دېنمان په توطئو کېي درته ناست دي
امانزیه دوی پر ضد ستاد وحدت دي

ناروي ۲۳ جون ۲۰۱۰

نصیب

خپل د کوره مسافریم هوس تل بهار ته کېږي
 ماشوم توب چي را پياد سي هيله خپل ديار ته کېږي
 بنکلی غرد خپل کوهک مي جگ و سترگو ته ولاړوي
 د همزولو مجلسونه چمن گل کوهسار ته کېږي
 چرت وهم د بابا ژوند ته بنه باغچه وه د انارو
 مجلسونه سراجي کبسي يو خه چل انوار ته کېږي
 مازد يگر به مور ختلو د کوهک د غره و سر ته
 شا او خوا به تماشا وه سيل بل گلزار ته کېږي
 مسخرې ټوکي ټکالي د همزولو وه په منځ کي
 خوشحالي تر حده تېره زړه بالکل سردار ته کېږي
 مسافر خيالونه گوره هر گړي خغلي وطن ته
 امانزي نصيب ته گوره زما اټکل کندهار ته کېږي

ناروي ۱۰ مارچ ۲۰۱۰

نبض

خوار زېږگي هـ نهـ نبض دي کله ارامېـ پري
اوراخيستې ټول وطن په جنگ کې بيا
فشار لور سو ضربان نه کرارې پري
افغانې بچيان ولاړ په ننگ کې بيا
خپگان سته چې لا ترڅو به تکرارې پري
سوله راسې خوشحالي په شرنګ کې بيا
پرگرېوان چې دي سرې او بنگې را بهې پري
ځيگر پرېرېده چې رنځور په ترنګ کې بيا
امانزیه ټول هـ خلگ راپوهې پري
شريانونه سول کمزور په منگ کې بيا

ناروي ۱۳ فبروري ۲۰۱۱

منطق

د ژوندون په سخت پېراو کې د منطق لاري دوي کېږي
 څوک تېشه وهېي و ځان ته څوک د نورو غم کې کېږي
 دا ضمير د يو انسان دى د انصاف تله په لاس کې
 عقل هوش د ځان په گټه يا وطن زړه کې گڅېږي
 څوک يوازې د ځان غم خوري څوک د لسوز پر خپل ولس وي
 په انجام کې ټوله خلگ د سپين سان کفن کې لوبېږي
 وخت د عدل په مېزان کې خپل عمل د لاري مل وي
 څوک توبنه لري د ځانه په خپل نيت کې هوسېږي
 يا پنبېمانه پر خپل کار وي د چارې دروي تر لاسې
 ټوله شته ورځنې پاته دېر افسوس ورځنې کېږي
 امانزې په دې باوري يم گټه بنه ده مستقبل ته
 ندامت په منځ کې نه وي ژوند په دوره کې تېرېږي

ناروی ۲۰۲۲.۱۱

ملهم

نن می بیاد وطن غم راتسه سور اور دئ
ورتسه گورم زړه کباب هلتسه جوړ شـور دئ
د گلونو پوپه امیـد بـورا کپـږي
یا پتنه گوندي انگار کي ورتسه کـور دئ
د وطن د گلـو بـوی د زړه ملهـم سـي
امـانـزیه د وطن مینـه تـکـور دئ

کابل ۱۲۰۲۰۱۱

معما

د ځوانانو منځ ته پروت یو کوچنی سوال دئ
د جواب لپاره د پسر کمکی مهال دئ
درې عددده یو تر بله سره ضرب کړي
بیا درې واړه خپل په منځ کي سره جمع کړ
که جواب د ضرب او جمع په یو شان سو
جواب درست دئ امانزیه ذکي ځوان سو

ناروي ۳۱ اکتوبر ۲۰۱۱

لیونیه

سد دي خلاص کړه لېونیه پرابلمونه خورا ډېر سول
 اصلي چاري خولا پرېږده بد نیتونه خورا ډېر سول
 وخت ضایع پر علمي کار گره که څوک گټه ځني واخلي
 بد غرور او غوسه پرېږده هدفونه خورا ډېر سول
 په بڼه نیت او پېرزویني مطلب ټولنه حاصلېږي
 عقده و بیا سه د زړه نه غټه سوالونه خورا ډېر سول
 ارام فکر سرگردان دئ څه مطلب لري په زړه کي
 خودخواهي کي پښېماني سته تهمتونه خورا ډېر سول

د نفاق او بد نیتیتو تاوان ډېر وي په ژوندون کي
 شا وخوا ته بڼه وگوره بد چمونه خورا ډېر سول
 څه په کار دي ما او تاته شرایط ډېر حساس سوي
 مهم فکرد وطن دئ لور ږغونه خورا ډېر سول
 د افغان کور که خالي دي اندېښنواو تشویشو سي
 بیا به ورځي د حساب وي تور کارونه خورا ډېر سول
 په انجام د ژوندانه کي نابغه هم لېونی سي
 پوه زیړک عالم پوهېږي چي دردونه خورا ډېر سول
 کاشکي ډېر مو وای لید لې چي سپرلای مو پوښتني

تو پیر نسته ډپر په منځ کي پت را زونه خورا ډپر سول
ا مانزیه پرد سپی ده د وطنه بپگانه یو
حوصله نور هم په کار ده لوی خیالونه خورا ډپر سول

ناروي ۱۴ جنوري ۲۰۱۱

لمبې

د وصال لمبې په زړه کې پلنډه کېږي
هوسونه په کوڅو کې پورته کېږي
پر بدن د بېلتون تېبې بندې وېرې
سورزگې روی مې په ځگر کې غوټه کېږي
شنه باغونه د وطن چې را په یاد کېږم
زړه مې گوره چې هوس یې ورته کېږي
اختر و کې د وطن بنه خوشه حالې وه
د افغان د زړو خونې ته هڅه کېږي
افغانې چرتون ته الوزي و وطن ته
امانزیه امید سته چې یو څه کېږي

ناروي ۱۰۶۲۰۱۱

کوچی

د کوچیانو په خېمه کې بنایسته پېغله ولاړه
لاس او پښې یې وه سره کړې نړۍ لښته جگه غاړه
سپین بدن سپین یې غاښونه د سرو شونډو په کاسه کې
داسې برېښي د غاټول غوټۍ چې وي په سحرکه کې
سور بارخو پر ځلېدو سوچي د لمر وړانگه پر راغله
شاه پېری ورتنه عاجزه بڼه کلی مخ تر هر مهاله
بوري سترگي غټې ورځي تورو بڼستان یې ځلېدلنه
جگه پزه لوره ونه سره سالیو کې تاوېدلنه
تصویر راڅخه ورک سوچي دا څرنگه بڼه کلا ده
د څښتن قدرت ته گوره په سپین مخ کې بڼه جلاد ده
افغانی لباس په تن کې پر گنډلي متیکې وي
د سپین زرو پایز بونډه په نکر ورو بڼاندي پښې وي
سپین مړوند کوتک په لاس کې د گاش خواته سوه روانه
وریې خلاص کړ خپل پستو ته د باغ لور ته تلل خوشحاله
دې پېوله سل پسونده د انګورو په باغو کې
هم یې لږڅه زمزمه وه چې به تلله په کوڅو کې
خیال په زړه کې طوفانی و ټول غرور یې افغانی وو
امانزی شاباس پروایې ټول همت یې پښتني وو

ناروي ۲۰ اگست ۲۰۱۰

عبادت

د ژوند سمدسمه لار اختیاري پېر روانې پرې
څو دې عهد او پیمانې پېر درې پرې
ستا چې عقل او منطق قلب ته تسلیم وي
دهغه ارزو قبولې پرې ترې لېرې
زړه چې غواړي اطاعت د خپل مالک کړي
خودسري پکښې کې نسته تر جارېرې
که په نیت کې څوک صادق وي خپل وطن ته
داسې خلگ مځ ته کړه تر شات ته کېرې
چې لایق د عبادت تات ته معلوم وي
امانزیه په خپل توان تر قریبانېرې

ناروي ۲۷ اپریل ۲۰۱۰

عالم

که څوک څومره لوی عالم د زمانې سې
چې ملاتړ یې اولس نه وي بې فایده یې سې
سرزوري کې د پرتاوان چا ته رسېږي
بریتوب د ټول اولس په پرگنې سې
که د عدل او انصاف عمل ناتوان وي
امانزیه داسې کار کې هغه خپله بې پردې سې

ناروي ۲۵ اکتوبر ۲۰۱۱

کفن

هـر هـر وړخ نـو ي د ا مـونـه د ي و طـن تـه
زړه کـي حـک ز اړه چـلـونـه و ي مـيـهـن تـه
پـه ظـا هـر کـي د سـمـبـال غـوړي و عـدې د ي
پـه بـا طـن کـي د سـيـسـې جـوړي چـمـن تـه
ا خـر خـو مـر ه د ر و ا غ و ا يـي خـپـل و لـس تـه
لـوړ طـا قـت کـمـز وړی سـوی يـي شـکـمـن تـه
پـه ا نـجـا م کـي د ا فـغـا ن تـا ر يـخ تـه خـيـر سـه
تـو ل د پـا يـلـي پـه مـقـصـد يـو د ي د بـنـمـن تـه
فـر يـبـکـا ر د خـپـل هـو يـت خـخـه خـر گـنـد د ي
ا مـا نـز يـه ا ر مـا ن خـي د د و ي کـفـن تـه

ناروي ۱۱۰۷۲۰۱۱

گیله

ژوندون تېر سو خو ار زړگیه هیله پرې پرده
 ټول دي وليدل په سترگو گيله پرې پرده
 خه چي تاپه نیت لرل و خپل وطن ته
 ټول لاهو سول په درياب کي سيمه پرې پرده
 بي غوري د خپله لاسه په مرچل کي
 خپل سري وه په په باطن کي هخه پرې پرده
 د نفاق زني پي په برخه د پښتون وي
 په کلودي وليدل د دعوه پرې پرده
 ترخي شپي به تېرېدلې په تشویش کي
 د سبالپاره نورو وسوسه پرې پرده

جوړېدلې توپي د خپل ملګرو
 سترګي سري وې پر چوکي چي هغه پرې پرده
 کفاییت د مشرانو د پر کم زور و
 گام تر واخله نور ترخه دسيسه پرې پرده
 خیانت چي هم ردیف ته ل وگناه ده
 امانزيه وخت سو تېر نور قصه پرې پرده

ناروي ۱۰ جنوري ۲۰۱۰

گل او بلبل

په مابین د عاشقانو کښې گیلې وې وې
 راز او نیاز کې همېشه جوړې پلمې وې وې
 که د مینې په خپو کې څوک لاهو سې وې
 هر شېبه د دوی په یاد کې خاطرې وې وې
 گل گل د خپلې مینې نه شا کې دئ
 اند پښنه چې بلبلان بې وسیلې وې وې
 گل فریاد کړې توري شپې څنگه سبا کړې وې
 د بلبل زړه کې لیکلې ترانې وې وې
 گلان ځان سینگاروي چې ژر سهار سې وې
 بلبل ډوب د عشق په خیال نوي نغمې وې وې
 د لمر څرک کې گلان ټول په تبسم سې وې
 بلبل ژاړې گلان خاندي زمزمې وې وې
 لمر توده لمن پر هر لوري خپره کړې وې
 زړه د گل او د بلبل کې اند پښنې وې وې
 په شېبه د وصال دواړه نه مېرې وې وې
 دواړه غرق پورته د مینې ولولې وې وې
 څوک چې سوځي ځان د مینې په لمبو کې وې
 اما نزیه د دوی منځ کې زلزلې وې وې

ناروي ۲۳ جولای ۲۰۱۰

صبح

صبح ژر مور ته را درومه اولس ټوله انتظار دئ
ټگم اړان دي په مزو كې بڼه همكار ورتنه اغيار دئ
بد بختي ده په وطن كې هره ورځ دردونه زېږي
غم د چاپه كور كې شين دئ چي و خاوري ته غمخوار دئ
اوس عجبه زمانه سوه وروړد وروړ په چرت كې نه دئ
مرسته پر پرده ځني تنبتي توطئه ده د روزگار دئ
څوك فرياد د لوبې كاري ځني مست وي په چرچو كې
انساني معيار ورك سوي د مذهب څخه بېزار دئ
پلانونه د بل پنگ دي نور هر څه ورځني ورك سوه
امانزېه سيل و كړه ضمير نسته دغه كار دئ

كابل ۱۱۰۲۰۱۵

غمونه

هـر هـ شـ پـه وـي مـېلـمـانـه زـړـه کـي غـمـونـه
 رانـه تـبـتـي پـه شـېـو لـيـرـي خـو بـونـه
 حـمـلـې وکـړـي پـر د مـا غـ بـانـدـي چـر تـونـه
 هـر گـړـي مـي خـو اـر زـړ گـي پـه رنـخـو رـېـرـي
 د بـېـلـتـون خـپـي دـي پـور تـه کـنـتـه کـېـرـي

را پـه يـاد کـړم د و طـن بـن گـلـي کـنـتـونـه
 پـه هـر بـا غـ هـر بـا غـ چـه کـي يـي گـلـونـه
 پـسـر لـيو کـي د مـشـکـو وـي عـطـر و نـه
 کـاشـکـي خـلـگ هـم بـيـنـا پـه ر و بـنـا يـي و اـي
 د عـلـمـي زـده کـړو لـپـا ر هـ فـر صـتـي و اـي

د بـر ا فـسـوس د و طـن غـم پـه زـړ و کـي نـسـتـه
 پـر مـخ تـلـلـي تـخـنـيـک هـم پـه لـاس کـي نـسـتـه
 هـيـخ زـړه سـوي يـي پـر و لـس پـه پـام کـي نـسـتـه
 خـکـه فـکـر هـلـتـه د بـر کـو و ي مـز لـونـه
 بـي ا خـتـيـا ر هـ مـي د خـيـال و ي پـر و ا ز و نـه

غم د هـري لـوري خـغلي د زړه کـورتـه
 بـې حـسـابه وروان وي لکـه پورتـه
 چـي مېلمـه وي مـه پوښـتنه کـوه نـورتـه
 هـم د شـرقه هـم د غـربـه را کـوچـېري
 د بـر ظـالم دئ هـيڅ يـې زړه نـه راسـو وچـېري

د ايسـاف د بـر قوتونـه مېلمانـه دي
 مېشـته سـوي د ترور يـزم پـه نامـه دي
 ټولـه موخـه يـې خرگنـده پښـتانه دي
 صـداقت نـه معلـومېري پـه گفـتار کـي
 هـره ورځ نـوي وعـدي وي پـه اظـهار کـي

پـه عـمل کـي دورنگـي راتـه ښـکاره سـي
 پـه دوسـتي کـي نـژدې خـپل هـم بېگانـه سـي
 پـه صـحبت کـي تـر مطلبـه يارانـه سـي
 ورتـه گـورم بېخـي د بـر بانـدي خـورېم
 چـي يـې ويـنم هـر شـبه زړه کـي کړېم

بـې غـوري چـي مخـامخ سـي پـه وروري کـي
 چـم بازي هـم مـروج سـي پـه دوسـتي کـي
 بـهـانې دي تراشـل کـېري پـه يـاري کـي
 صـداقت پـه زړه کـي نـسته صـرف بيـان دئ
 د ښـه کـر ودرک يـې ورک پـه ټولـه تـوان دئ

ټول بې ځايه كوښښونه څه لپاره
 اخير ټولنه يې وروان پورې لاره
 سپين كفن ته به ور لېوېږو بېله سواله
 چې پوه نه سي څو كد مرگ ژوند په سرحد كې
 خپل د نيت نتيجې وينې په لحد كې

فكر نه كړې فيصلې وي بې انصافه
 په ژوندون كې پر خپل ځان وي خود كفافه
 معاملې چې تل كوي نه وي شفافه
 دغه ټولنه سپكاوي ده شرافت ته
 توهين كېږي د هر لور نه عدالت ته

په پيسو باندي خوشحاله خپل زړگي كړې
 په نامه د پلار نيكه تل شرمگي كړې
 په ټولنه كښي فاميل ته نام بدي كړې
 سپين سترگي ده هـيـڅ د خدايه نه بېرې
 سترگي مړې كړې د عالمه نه شرمېږي

هر مجلس كې لوي تسبيح غټي خبرې
 په هر بحث كښي د مطلب خوږې اتري
 ځني وخت لا په دروغو پسې غلبي
 دا عجبانه زمانه سه سه امانزيه
 تاوانونه رسوي خپل كنه پرديه

غروب

د اسمان پر مخ چي سرې لمبې نڅېږي
تاريکه ورسره مل وي که رڼا
د فلک غروب سور رنګ دئ اختيار کړی
د بڼکلا تصور نه که پرې زړه زما
که بڼا یست پسې موجونه د تيارو سي
اما نزيه شپه تېرېږي سسته سببا

د سمير ۲۰۱۰

عيان

که ټولني ته عيان سوي پوه دوه ژبني
خبردي غواړه چي ثابت دي خپل هويت کړي
په دروغو خپل عمل هـيـخ نه پوښـپـري
دورنگي به کله پټ تل حقيقت کړي
که څوک سترگي پوټوي د واقعيـت نه
په باطن کي ځانته جوړ بل مصيبت کړي
ننه به دا وي چي د پوهي لاره خپل کړي
په رڼا کي به ملت ته مل عزت کړي
پايـلي ټـولي بـي تـوښـپـي وي فرېـکـار ته
امانزيـه لـردي چـرت و هـل عـادت کـري

ناروي ۲۴ اکتوبر ۲۰۱۱

عندليب

عندليب چي ټولنه شپه زړه په هوس و و
خوار زړگي په انتظار په خپله هوس و و
سحرگاه د لمر په څرک کي چي گلزار سو
لېونې د يار په مينې کي بهار سو
شنه اسمان ته پروازونه ځني کېږي
سړي غوټې دي چي غوږې پلني کېږي
نامراد هوس نږدې سو حقيقت ته
عشق رشتيني پر ليدو سو واقعيت ته
که حاصل کړي راز او نياز د زړه له کومي
امانزيه پورته کبته هلته درومي

ناروي ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۱

عمر

ژوندون تېر سوډ پېر را پاتې ته عمر نسته
 زړه زهیر سویم بې توانه سپر نسته
 هره ورځ نوي دردونه را بنځکاره وي
 دوا خورمه لاس او پښې را زولانسته وي
 بینایي د سترگو ورځ په ورځ کمېږي
 د زړگي رگوننه هره ورځ سستېږي
 هر قسمت د بدن نوي پلمې غواړي
 که نری شمال راځي بهاني غواړي
 د نناوړه مرضونو مورريزش وي
 سپرې تبې ورسره یان نورلرزش وي
 د ځيگرو وضع خرابه سي بې حده
 تداوي ته ضرورت سي بې سرحد
 دوانه کوي تاثیر پر مکرور باندي
 عام او تام په ارامي که لږ خوب کاندې
 په غذا کې لږ پرېه زورت ته ضرور دئ
 ماچي کې تجرې به دغه ضرور دئ
 که سالم وجود پېرزو دي خپل پرځان وي
 امانزيه د ورزش دوسه تي پرتوان وي

ناروي ۰۱ اکتوبر ۲۰۱۱

علم

د علم په رڼا كې څوك پوره نه وي له ځانه
كه هر څومره زده كړه وسې بيا هم لږ يې له گمانه
يو سپړي ولي مغرور سې چې يو دوي خبري زده كړي
تحصيل وكړي خپل لپاره ځان او چت بولي له چانه
توقع له هره ځوانه علم زده كړي خپل تر وسه
له داناننه اولس غواړي عمل ډېر سې له توانه
د غرور بام ته مه خپڅه خدمتگار د خپل ملت سه
تجربې دغه بنو دلي مرستي ډېرې كړه پرېمانه
بخيلې پر وروڼو موممه كړه مشوره د امانزي ده
لږ هوس به موقتي وي خوښي نه وي له رښتيا نه

ناروي ۰۸ سپټمبر ۲۰۱۱

عقل

ناکرار زړه مې بېدیا ته په هه خوا سو
عقل نه ورسره ځي په ملگرتیا
په بېنا یستد اروپا زړه په سودا سو
فکر نه ورسره کړي په ملتیا
که بېلتون د خپل وطن سره پخلا سو
تول به ځي پر یوه لاره په رشیتیا
جوړ احساسه د وطن خدمت که ستاسو
دنده بولنه واقعې لکه فکره ستا
امانزیه که دي زړه د غم په خوا سو
خپل وطن لره ورځه خو ځله بیا

ناروي ۲۰ جولای ۲۰۱۱

عدالت

کاشکې داسې یو اصول وای چې سینه په چاکېدلای
 جوړیو بڼه عادل نظام وای چې اولس ورته تسلیم وای
 کاشکې داسې عدالت وای زما په زړه بڼه پوهېدلای
 پورته سوی یو بڼه گام وای افغانانو ته معلوم وای
 کاشکې عقل مو تنویر وای رغ هر چا ته رسېدلای
 یا گتلی مو بڼه نوم وای د هر چا زړه ته صمیم وای
 کاشکې غم د وطن نه وای نه هېڅوک په خبرېدلای
 نه لوېدلای موړپه دام کې نه یا صاحب د بڼه زعمیم وای
 کاشکې نه وای تهمتونه ییاد رواغ نه جوړېدلای
 نه دیو بل چغولې وای نه پر اېلم دومره ضخیم وای
 کاشکې ذهن وای روښانه ټول نړی ته ځلېدلای
 یا د پوه د علم بل وای مخ خرگنده د غلیم وای
 کاشکې نه وای اشغالونه یی اولس نه ژرېدلای
 ټول په خوله او ژبه پوه وای په برخورد کې بڼه حلیم وای
 کاشکې زړه عقل ته مل وای پر بڼه لاره سره تللای
 ټوله ژوند په اتفاق وای په یوه خوله به تصمیم وای
 کاشکې ټول په یوه فکر یا هر کار بڼه سنجېدلای
 د پر په علم کې انصاف وای جوړ به هر لور ته تنظیم وای
 کاشکې زړه د امانت وای وطن بڼه سمسورېدلای

یا ټول زړونه سپرېدلای لیری غم پوره تعلیم وای

ناروی ۲۰۵۲۰۱۱

ظالمان

ظالمان در تیرس اند زاعمال خویش
گناهان شان بسیار شد ز کمال خویش
حمله ور شدند در روز روشن به خانه مردم
ببردند و دزدیدند بغیر ز سوال خویش
خدا ناترسان بریدند گگردن بیچارگان
سچ نکردند به فر داز زوال خویش
انصاف نبود در ویرانی قصه دارالامان
همچو خانه های شخصی قبضه شد ز جمال خویش
ستمگران اخربش کند امتزای بیبین
خداوند مددگار بیچارگان ز وصال خویش

۱۰ سپتمبر ۲۰۱۰

طالع

د طالع سلسلې ټولې برخې کله کله
په یو چا برابرېږي کله کله
که مداح د یو ناپوه لاسه خپله جوړه کړي
بڼه یو چانس بڼه پیدا کړي کله کله
په یو ګروپ کې ځان تنظیم کړه د حزبیانو
لاس پرته باندې تېرېږي کله کله
ټول مننه په پټو سترګو څه چي اورې
بڼه سپرې درننه جوړېږي کله کله
تجربې راتنه بڼه وډلې په کراتو
چي تحفې ته کتل کېږي کله کله
که یو څوک په عقل پخ او یا غېږین وي
انتقاد یې نه خوښېږي کله کله
بې موده په توصیف ده لگیا سه
بیا به هر څه دررسېږي کله کله
ستا په هڅو که د دوی گټې خوندي وي
ځکه دوی په تاننازېږي کله کله
که یو وخت د چا په گټو کې تاوان سي
نو خپل یار و رورقربانېږي کله کله
هېڅ معیار د عدالت په منځ کې نه وي
ټولې هڅې و یجېږي کله کله

د نیا ټولنه په پرمختیا د باندي ولاړه
امانزي ته معلومېري کله کله

ناروي ۳۰ سپتمبر ۲۰۱۱

شعارونه

نن محتاج ستاد دربار یو
ستر غنځی پروردگار
تول ولولس پرېشانه سوی
ته غمخوړی یې ممدگار
هره ورځ نوی ناورین دی
خلک ډېر دي توبه گاره
د علاج چاره یې نسته
زړه مې سوي لسه انگاره
تمنا ستاسې مقام ته
مرستندوی ته کردگار
زمزم یې دي ناسولتي
لېرې مله مې راکرېه سازگار
تو طبیې زمزمې ولولس ته
ستېرې ډېر سوولسه بېگار
شعارونه د نفاق دي
امانزی ترې توبه گاره

ناروي ۱۷ اگست ۲۰۱۱

شپول

توره شپه ده نن په تنه دره کې قوت دئ
 تاريخکده په پر سر سپورمې باندي زحمت دئ
 پر بنایسته مخ چي تور شپول دئ غورېدلې
 پرېشاني ده شواو خوا ته يې محنت دئ
 سپين بدن يې لاله اند د غم خپو کې
 د خلاصون په گردابو کې حرکت دئ
 لوی خنډونه په خپل توان رحم پر وکړې
 د سپين مخ په پلوشو کې يې لذت دئ
 زړونه ته ټول په اندېښنو کې انتظار دي
 د وسواس نارې دي پورته مه مصيبت دئ
 امانزې چي ورته گوري پرېشان سو
 چيغې پورته الهې قوي قدرت دئ

ناروي ۱۸ اگست ۲۰۱۱

سوله

سوله غواړو پوه وطن کي
جگړه پلننه پوه لمن کي
دا بدرنگه جنګ دي ورک سسي
اتحاد دي جوړ پوه وس سسي
خپل هیواد به ژر اباد کړو
پر مخ پورته به سواد کړو
لاس به نه اوږدوو چا ته
کچکول نه ایږدو سببا ته
خپل هیواد به مومسور سسي
رانه ليري به پیغور سسي
د تعلیم لاره به خپل کړو
شفتت به یو پربل کړو
دولت دغس دغه ارممان دي
امانزي زړه ته عیمان دي

ناروي ۱۰ اکتوبر ۲۰۱۱

سلام

د اسلام بنسکلی رهبري يې پاک رسول له
ته مخکښ د خپل امت يې پاک رسول له
اميدوار ستاد د ييدن ټولنه اسلام دئ
په نيوانو کي سردار يې پاک رسول له
امانزي يم ستا مقام ته مې سلام دئ
د اسلام علمبردار يې پاک رسول له

ناروی ۰۱۰۶۲۰۱۱

سکاره

سـرې سـکروتي پـه سـينه کـي اـيـرې کـېـرې
تـور سـکاره چـي پـه هـجران کـي ذرې کـېـرې
کـه تـازه د اور لمبـي نـه سـي پـه زړه کـي
بـي پـو کـلـورنـگ سـپـره هـورې مـرې کـېـرې
کـه هـجران دـي هـره ورځ پـرزړه مېلمـه سـي
د افسـوس نـارې بـه چـيـري کـودې کـېـرې
د حـسرت نغمـو کـو گـل پـر سـراخيـسـتـي
تـول بـدن مـي راتـه سـوځي لمبـي کـېـرې
امانـزيـه زړه دـي خـوره تـر څـو ژونـدي يـي
و طـن نـسـته پـه هـجرت کـي دـي شـپـي کـېـرې

ناروي ۲۳ مارچ ۲۰۱۰

سرمایه

خومره ته لاس او گڼې بان په فلاکت کې
هومره زړه دي تسلي کې په عزت کې
چا چې کې بې زحمته بې چرچې دي
بدبختي يې په نصیب مري په وحشت کې
خوشحالي په زړه کې ډېره د بې وزلي و
غم لړلې بې امان په واقعیت کې
د مفت خوړو هم پېش ډېر فخر خراب وي
خوب يې نسته د خپل ځان په عینیت کې
امانزیه نېک نامي بېه سرمايه ده
افتخار يې جاويدان په حقیقت کې

ناروي ۱۳ نومبر ۲۰۱۰

ستم

زمـا پر کـور پـردی سـتمه
 رانـه تـه ولـدي خـپـل تـغـر کـر کـر
 لاس دي واخـلـه زمـه وـر د کـور
 مـو رنـخـو ورسـو و سـتاد لـو
 سـتـا عـمـل دئ چـي ولس مـي پـه خـو ر بـري
 زما ورونيـه افغانـان مـي پـه کـر بـري
 يـتـيـمـان مـي پـه ژر بـري
 خـمـره د بـر سـو و پـر المـونـه
 زمـا پـر کـور پـردی سـتمه
 زمـو و بـگـنـاه راتـه بـيـان کـر
 نـه مـو کـار د چـا پـه کـار دئ
 سـر راپـور تـه کـر پـه يـواري
 پـه هـر کـور کـي سـتـه بـغـاري
 ولسي ولسي زمـو و پـر خـاوري سـتـا جـفـاده
 ولس مـنـخ کـي بـيـا غو غـاده
 وړکـه سـتـا لـه خـو و ا و فـاده
 زمـو و بـنـه وړک پـر تـا بـا و ر دئ
 زمـا پـر کـور پـردی سـتمه
 مـو و بـر د خـاوري حـفـاظـت کـر و
 دغـه زمـو و بـر لـو و جـيـبـه ده
 کـه ژو نـدي هـم يـو افغان و ي

ورسره بېه يې وچــدان وي
 وژل کيــم بې مرامــه
 نن کمــزوري يــو بې توانــه
 يــا پــر ځان يــو بې گمانــه
 خپل لــه ځانــه لــر څېر ســه
 زمــا پرکــور پردی ســتمه
 څه برهــان لــرې پــه زړه کــي
 فکــر څه لــه هوســېرې
 خلــگ څه وري وســيلې ته
 پــه بــد نيت گــوري جگــرې ته
 تــه بــه وينــې تاوانونــه
 هــم بــه گــوري پرهاړونــه
 ســت بــه سات وي اندامونــه
 لــر هونــب يار ســه فکــر وکــرې
 زمــا پرکــور پردی ســتمه
 زه د پلار افغــان بچــی يــم
 مــور شــيدې مــا ته راکــرې
 مــوږ تــه دواړو دي بــودلې
 مــوږ هغــه کړو چــي دوی کــرې
 ســد دي درولــه وســرتــه
 يــو واري وگــوره بــرتــه
 قــرېبــانې بــه شــې د شــرتــه
 څه ورکــېرې خپــل پرتــه
 زمــا پرکــور پردی ســتمه
 احســاسات د څــو کســانو

ســــپين ســــترگي او بــــې شــــرمي ده
 د مــــلت حــــق وــــوق پــــه زور خــــوري
 خپلــــه هــــم د بــــل ده نــــور خــــوري
 انصــــاف هــــيڅ نــــه لــــيدل كېــــري
 پــــه غــــور نــــه او رېــــدل كېــــري
 عــــدل هــــيڅ نــــه كــــتل كېــــري
 قــــضاوت خــــو و بــــيخــــي نــــسته
 زــــمــــا پــــر كــــو و ر پــــردی ســــتمه
 كــــه تــــه بــــه كــــې او كــــه بــــد كــــې
 تــــول پــــه تــــا پــــســــې حــــساب ســــته
 ســــردی كــــنــــته كــــه گــــر بــــوان تــــه
 لــــر غــــور و نــــيســــه بــــيــــان تــــه
 پــــنــــبــــمــــاني بــــه بــــي فــــايــــدي وي
 د ر پــــســــې بــــه غــــلبــــې وي
 د هــــر لــــوري بــــه بــــې وي
 ا مــــانــــزى بــــه د ر پــــه يــــاد ســــي
 زــــمــــا پــــر كــــو و ر پــــردی ســــتمه

ناروي ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۱

سباوون

بلبلان په چيغه ههار سول
شمين سهار سوپه سمون کي
بوی د گل و لپوني کپرل
د سحر په پيوستون کي
گل گل چي عطري پاشي
د فکرونو په بدلون کي
د بلبل زړه په مستي سو
مطربان سول په جنون کي
د بلبل خورې نغمه پي دي
زاره چاودي سول بيلتوون کي
امانزيه بنه يه واوره
خوشحالي ده په ژوندون کي

ناروي ۲۰۱۰ ۲۱۲۲

بنايست

چې بنايست د خپل وطن ويښم په سترگو
عقل فکرسرگردان وي راته بيا بيا
لاماشوم يې د وطن مينه زده کېږي
هغه خپله نه راغلي تاته بيا بيا
افغاني بچيان روزلي په زانگو کې
والدينو ورنښودلي ده ته بيا بيا
د وطن په محبت کې ځان بندي کړه
افتخار جاويدا نې وي کله بيا بيا
د مرگي که ډېر تلوار سي امانزي ته
چې قسمت ورسره نه وي نسته بيا بيا

ناروي ۲۴ اپريل ۲۰۱۰

سالنگ

د سالنگ درې مېي سترگو ته درې بري
د پغمان تپې مېي مخته خرگنده بري
كله ولاړ سم مخ پر غرود ناروې كېم
شني درې دي چي لېر مينه په ماتي بري
ارغندا به ستا باغونه چي ري نسته
امانزي يېم خپل باغچو ته مېي زړه كې بري

ناروي ۲۲ مارچ ۲۰۱۰

زور

زور په لاس د زورواکانو ټول جهان ته معلومېږي
هر څه ټوله په پیسو دي اولسونه په خورېږي

یویشتم قرن شروع دئ لوی توپان شرق میانسه کي
ډېر مرموزه پلانونه د پردې شات ته سمېږي

سدد عقله دئ وتلی د ناهلو پیسه خوړو
بېگانه لمسون یې خوښ دئ خپل وکورت ته دښمنېږي

د پردې توپک په مرسته سترگي پټي ورور وژنه
خپل وطن ویجاړوي دوی هیش د خدایه نه بېرېږي

بیخ رینه د انصاف خپښي هر ساعت په ټول نړۍ کي
د ځنگله قانون حاکم دئ زور پر حق تل به قبلېږي

مذهبي فتوایو ټوله همنه واد روشنفکر
فیصلې د دواړو گوره د زورواک په گټه کېږي

امید دیر سته چي ماتېږي دا طلسم په نړۍ کي
امانزی به وي که نه وي لوی څښتن به په پوهېږي

ناروي ۰۲ سپتمبر ۲۰۱۱

زوال

چې روان منځ پر زوال سې په ژوندون
 ځوانې ولاړه خواري خوشې په ژوندون
 که موږ نه سو پنځوس کاله په حیات کې
 بیا به هیڅکله موږ نه وي په ژوندون
 دلېوه سترگې خو وږي وي له اصله
 قناعت یې نصیب نه سې په ژوندون
 څه توبنه چې دې گټلې په پلمو ده
 سرلوري پکښې نه وینې په ژوندون
 که قاضي د خپل عمل په زړه کې اوسې
 ولي ځان دومره ذلیل کړي په ژوندون
 که په سپکه سترگه گوري خپل ضمیر ته
 ستا گټلې به نور وځوري په ژوندون
 که په حرص څوک رسېدلای لوړ منزل ته
 نور به لوړ ټول انسانان سې په ژوندون
 قناعت زړه ته پرده وي امانزیه
 چا چې کړی سرفراز سې په ژوندون

ناروي ۰۴ نومبر ۲۰۱۱

رونډ

سالم فکرت ته په کارېدنه قضاوت دئ
 پند و سترگو ته مشکل په عدالت دئ
 تربگنې پېر دې پسر سترگو غوړېدلې
 بینا خلگې هم راننده دغه حالت دئ
 که یو څوک په لورې کچه هم خونخواروي
 قهرمان یې جوړوي ورتنه عادت دئ
 د الله جواب به څنگه ورکوي څوک
 چا چې کړې بې موره سرخاوت دئ
 د شهید لاس به درلو پېرې تل گرېوان ته
 ستا عمل د دې روښان نه دلالت دئ
 د ملت حقوق چې خورې په څو نفرو
 د اولس پسر هیلو ټولنه تجارت دئ
 مرگې حق دئ د حساب ورځ رارسېږي
 د بازخواست مهال هر چا نه په قیامت دئ
 د ستم ناورین یوازې پسر پښتونوي
 د دوی ټول حقوق خوړل ورتنه عادت دئ
 د تاریخ سم قضاوت ته منتظر سه
 یاسر کېښته کړه گرېوان ته نجابت دئ
 امانزیه داسې خلگې د زړه سوي دي

که دوی پوه سې خپل و خانت هانته دئ

ناروي ۲۰ سپتمبر ۲۰۱۱

رنځور

پاکه خدايه دارنځور زړه مې را بنښه کړې
د وطن د بڼې منان ټول راتنه پانډه کړې
عقده گيره خپل وطن ته بلا سوي
د شپې غله دي لمر خاتنه ته ملا سوي
جهانسوز خاوري ايرې بنکلی غزني کړ
افشار هم لوی کندهار ويجاړ بيخي کړ
د مغل د کارنامو خبرې پرې پرېږده
د کابل ميونډ جادې ويرانې پرې پرېږده
د سراج قصرونه کنده او کنده والسه سول
د وطن شتمني خرڅ پر بيگانسه سول
انصاف نسته مړوي دي خپل نسونه
فخر کاندې چې مردار کړي خپل هډونه
د پردو د لاس الوته دي گرځېدلې
خود سړي ده سترگي نه دي شرمېدلې
نه بېرېږي د قيامته لسه سبحانه
امانزيه دغه ډله سه سه پرېمانه

ناروي ۰۸ سپټمبر ۲۰۱۱

رنځ

که غم ستا سره مېلمه سو
یادي زړه په رنځ اخته سو
روح کي څه درپېښه سو
فشار ولسي پراوړه سو
ټول علت وسپره ځان ته
اطمینان چي بنه پوره سو
یو ځل بیا غورپروکړه
چي تصمیم دي فیصله سو
غم رخصت کړه ځني ولاړه
اوږه سپکه مخ ته بنه سو
امانزي وم په غم وکي
ټول رخصت زړه ته پرده سو

ناروي ۲۴ جون ۲۰۱۰

رمنز

که اگاه سي څوک په رمزد خپل ټولني
ژرپه وهېږي اوردئ بل د خپل لمنني
ارزبنه تونه د وطن من لولپه سه سول
څوک نه غواړي لاس کي لنه د خپل وژني
واقعيت د خپلي خاوري باييد درک سي
هله ځه پر هغه لارد خپل ژمني
چاچي کړي خپلي خاوري ته خدمت وي
افتخار يې همپشه د خپل ټولني
امانزيه که څوک غواړي سرفراز سي
منځ دي نيسي په تلوار د خپل مرگوني

ناروي ۰۹ اکتوبر ۲۰۱۱

رازونه

لوی خښتنه تاته پته رازونه دي روښانه
د مرموزو اندېښنو ټولنه خوبونه دي عياننه
سپینه ورځ په روښنایي کي ټول خیالونه لېوني سي
د شپې په تاریکه کي ټول فکرونه سي پښېمانه
قدرتمنده د پرنه اهلې زړونه ته پرلاري سم کړي
بې رحمې پر اولس د پره افغان وړونه بې توانه
هره ورځ قتل او قتال د پوښتني سپري نسته
ته قادره توانايي زموږ دردونه کړي اسانه
صابر بنده گمان هوره شکر باسي ستاد رحمه
امانزي درنه راضي يي نعمتوننه دي پربمانه

ناروی ۱۱۰۲۰۱۰

د زړه راز

ژوند په منډه منډه منډه ځغلي د خزان شپېلۍ رغېږي
دلحظ وپوه تېرېدو مې دارمان کښتۍ ډوبېږي
ژونده څومره دي تلوار دې بې درمانيه ځغلي وړاندې
لږ فرصت په لاس کې راکړه لږ مهال د خوښۍ کېږي
زړه څو کله په تپو کې خوشحالي تر حده تېره
يا هم داسې غم نازل وي په سلگۍ سلگۍ ژرېږي
که لږ ځيرسو تېر زمان ته دانصاف تله وه سپکه
بې غوري تر حده تېره پېرزوينې کمکۍ کېږي
بيړه نسته د پاک ربه امانزيه سپين سترگي ده
په رڼو سترگو يې گوره پراولس دي بازي کېږي

ناروي ۱۰ اگست ۲۰۱۱

خطا

که خطا دي وی په زړه کي خپل وطن ته په هوس
پر غلطه لاره غلغلي نه پوهېږي ته په هوس
سترگي پټي بي سنجشه که څوک ځي پريوه لاره
خاه ته لوېږي بي خبره چيغې پورته په شرس
خيانته د خپلي خاوري په انجام کي سرخوړل دي
چا چي ځان دئ ازمايلي پايلي ورته په مگس
ندامت به دي حتمي وي يو وار غور پرې وکړه
چاره لږد پنبېمانۍ وي غم يې ډېر سته په غرس
که څوک ځي پر پردۍ تره پنبېماني ورسره ډېره
دغه لاري دي څرگنده امانزي ته يوپه لس

ناروی ۲۰۲۲۰۱۰

خاوند

چي څرگند راته په شه شدد او مد مفه موم دئ
د عزت او د ذلت خاوند معلوم دئ
ټولنه ته تگ راتگ چي ستا په اراده وي
اواز پورته ستا دربار ته د مظلوم دئ
دايمي بقاء چي نه وي په دنيا کي
امانزيه د دې سوال سرحد مبه موم دئ

ناروي ۲۹ مارچ ۲۰۱۰

څوک

څوک بخيل وي يا بدنيتته که ظالم وي
دوی درې واړه دي بيمار که په عالم وي
که اخته سوي په مـزمن مرض وگوره
هرگري فکـر لوېدلې په ماتم وي
هونـبـيـار ان دي پرهيزگار د دغه کاره
امتناع يې په مرضـرورده که حاکم وي
د بنـيـادي ورځـي يې نسـتـه بيمـاران دي
ژردي ځان تـداوي کاندې که معلوم وي
خپـل دزړه وينـي بـه خـوري دوی امانزيـه
څوک چي نه کړي دغه کار يـونـبه هـاتم وي

ناروي ۲۲ اگست ۲۰۱۰

حق

کـــه د زور قـــد رت تـــل پاتـــه بـــريـــالی وای
اوس بـــه تـــول جـــهان کـــي يـــو شـــخص زـــمريـــالی وای
حـــق غـــالب پـــر بـــي غـــورانـــو قـــضـــاوت دئ
کـــه حـــق نـــه وای اشـــغالگـــر بـــه بـــريـــالی وای
هـــري پـــړی کـــي ډـــرظـــالم ســـتمگـــران وه
امانزیه جـــوړ پـــرا بلم کـــه زورواکـــی وای

ناروي ۲۴ اکتوبر ۲۰۱۱

خراغ

بل خراغ په لاس کي واخلمه د سواد زهنا خپره کړه
تاریکي له منځه یوسه هر ځای بله ستا ډېوه کړه
ځه مکتب ته ور روان سه د تعلیم مشعل لگېږي
په زهنا یې ځان تنویر کړه علم خپل بیا وسیله کړه
خپل وطن که ابادېږي صرف د علم په زهنا کي
امانزیه علم بڼه دی تل د هر چا مشوره کړه

ناروي ۱۲ اگست ۲۰۱۱

جوهر

ټولنه ژوند د كار جوهر انسان ته را
په روزگار كې ورسره سهوه خطا
كه دوران د ژوندانه فارغ د غم وای
خوك به هېڅ نه پوهېدای په خوبنه ستا
تجربې دي چې مور سم مخ ته روان يو
په كمبود يې پراېلم جوړ پر هره خوا
كه دي پوهه د مطلب ب هـ د فـ پر لاروي
په وار واريې تجربه كه په ملتيا
كه د علم روښنایي ورسره مل سي
امانزیه كار پخپلې پرې په رشـتيا

ناروي ۲۴ می ۲۰۱۰

جمال

شکر کاره صنعت گـردی مهربان دئی
حکمه هر انسان جمال ته دی حیران دئی
د بنایست رنـادی شـپـی دی زخمـی کـری
په زوال کی دی جهان بیخـی ویران دئی
انس او جن ستا په دیدن هـیـخ نه مـرـی
امانزی نن پلوشـو ته دی عریـان دئی

ناروی ۰۸۱۴ ۲۰۱۰

توان

پاکه خدایه لوړ عظمت دي ستا په توان کي
دېره لو مهرباني ده ستا په شان کي
بې له شکه ته مالک یې د پت زړونو
رنخو زړه ته ممد او او په یوه ان کي
امانزی شکر گزار ستا د احسان یم
د شکران طاقت نه وینم خپل په ځان کي

ناروي ۲۷ جولای ۲۰۱۰

تقدیر

زړه مې بنډ دئ په گروي کې ستا په مينه
شريانونه پکښې وچ سول هم سره وينه
ډېر تيره خنجر بنځ سوي زمور په زړه کې
افتخارد تړول اولسس به ماتوينه
که احوال زما پوښتې زړه به دي سوخي
د وطن غم جوړ ماتم دئ چې راځينه
د نړۍ څارگرې دلې بڼې بڼې بڼې بڼې
په ماين کې هر څه زمور ويجاړ وينه
مرگي حق دئ چې قسمت وي پوره سوي
امانزيه په تقدیر کې هر څه وينه

ناروي ۲۰ اکتوبر ۲۰۱۰

تثبث

عقل فکړ ځغلي تشبث پر هر هره خوا کړي
هدف ورتنه څرگند وي چي خوشحاله په پاچا کړي
کله رنځ او مشقت په مخه ورسوي
بيا ژور ژور مننزل دلاري بيا کړي
په ژوندون کي به د هر مرام خوندي گوري
کرځي خوښ کله نا خوښ چي څه پيدا کړي
گردابونه پورته کښته وي په مخکي
هدف يو چي تاريخ ژوند څنگه رڼا کړي
ښه چانسونه په ژوندون کي بيخي لبروي
خوشبخت څوک دئ امانزيه چي ملتيا کړي

ناروي ۲۰ جون ۲۰۱۱

تسکین

د زرګي فریاد او چټ سو د تسکین چاره یې نسته
ترخې شپې اوږدې بې حده د تمکین چاره یې نسته
شپه او ورځ په غوږو او رم لوی خبري دي ووالی
د عمل اثر کم سو د دئ د دوربین چاره یې نسته
د فکرو نظر خواهي ده قیاسي پېش بیني ډېره
انتقاد خورا ډېر سوی د تضمین چاره یې نسته
ځیني ناست وي خاوري پاشي مخامخ پررونه وسترگو
درواغونه ډېر جـوړ پري د کمین چاره یې نسته
کوښښونه خورا ډېر دي هدف ټول پر مادياتو
امانزی ورته حیران دئ د خورجین چاره یې نسته

ناروی ۰۶۰۲۰۱۱

تجلا

ستاد ژيړم څخه تجلا چي رابنځاره سي
تغیر ټول د توري شپې بيا زولانه سي
باغوان زړونه هڅوي د کار و لورت ته
بلبلان شبنم ته زړه جار مستانه سي
هري لورت ته نوی ترنگ نوی نڅاوي
امانزيه زړه کباند ييا پروانه سي

ناروي ۲۰۲۰۱۱

تاوان

ژبه لال کړه چي د زړه نه په هـوا سي
عقل گوره همپشه يي په سلا سي
ظاهري خبري هيڅوک نه مني ستا
بڼه به دا وي چي عمل په تجلا سي
دوه مخي تل په تاوان وي امانزيه
څوک چي کړي دغه عمل خپله رسوا سي

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۰

پيوستون

که د زړه لسه تلنه پوه سې په ارمان زما
ارمانجن دي پيوستون ته شهيدان زما
چې مې واورې اندېښنې د زړه لسه بېخه
ډيورنډ خط نه مني په ټوله توان زما
بلوڅان او پښتانه دي سره وروڼه
لاس به ورکړي لسه بنه نيت ه افغانان زما
مناسبت فرصت په لاس مور ته راغلی
په غيرت کې دي بياتوره تورياليان زما
پښتنو او زاوې سا سې په نېغه
اولسونه به يو ځای سې په گمان زما
حق رسېږي خپل حقدار ته امانزيه
جنگ چې ورک سې سمسور که افغانستان زما

ناروي ۲۹ اگست ۲۰۱۱

بیان

پاکه خدایه ډپر ممنون ستاد احسان یم
په روښانه زه گویا ستاد بیان یم
خومره هیلې چې زمایې په ژوندون کي
تر حد تیره رسېدلې په سمون کي
امانزی شکر گزار یم ستا له مهره
توبه گاره په کرات یم ستا له قهره

ناروي ۰۲ نومبر ۲۰۱۱

بلبلان

د شپې پروت وم په خيالو کي چي سهار سو
 زور تر غوږونو سو سر کي چونه سار سو
 د سرود نغمې سوې پورته د بلبل سو
 ترانې وې په مسرتي کي چي بهار سو

څوک ژړا کړي د بيلتون څخه نالېږي
 څوک غمگين وي خپل د مينې نه جارېږي
 پاس او تپي وي پروازونه په گلشن کي
 زړونه ډېر په و اويا لانه کرارېږي

لېونیان د عشق خبر نه وي لانه
 چي يخنې سسي د خاتول زړه پرېشانه
 زمزمې د بلبلان سو سسرتي کېږي
 داسي برېښي زړونه ډک وي لانه فغانه

يو چي ډېر په زړه بېتاب وي لېونی سسي
 بل د مينې په ارمان کي سپلنی سسي
 څوک مخ ونيسي بېديا ته غلغي غرو ته
 يارنځور په زړه زخمي ځني زگيروي سسي

كه د حال پوښتنه وسوي د خوارانو
زخمي زړونه وي ناراض د دښمنانو
امانزيه كه خبردوي د حال سوي
خپل سرونه ټكي وي د بې غورانو

ناروي ۱۱ نومبر ۲۰۱۰

بډايي

ننه خانې ننه بډايي کوم
مسافر خمه و مړه خواري کوم
ننه پوه فکړد قصه رويم
خه لومړې پرېښويدويم
لوی څښتن ته عاجزي کوم
سيم او زرنه جډايي کوم
زه ممنون يې د پېرزوويم
احسان منددوسيلوويم
ژوند کې ډېره خوشحالي کوم
امانزې يې بډاوري کوم
د بڼه ژوند پېرېښويدويم
چيري خوښ هلته په شپوويم

ناروي ۲۲ اگست ۲۰۱۱

باور

تـــول بـــاور د اولـــس ولاړی
اعتمـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

وړور پـــر وړور بـــې اعتبـــاره
اعتقـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ســـتره لوبـــه شـــروع ســـوي
ســـم جـــه ا د پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ویرانـــي تـــه ډـــر تـــلاښ دئ
خـــو صـــياد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

د بـــن مـــن پـــه نـــوي بـــه
انتقـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

کونبـــن و نه د نفـــاق دې
یـــو شـــداد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

امـــانز يـــه دا خـــه حـــال دئ
چـــي رشـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۱

اوبنکي

ســتا پــر مــخ اوبنــکي به پــري
 لونــد گر پــوان دي معلــوم پــري
 پــه طبيعــت خــراب خــراب ســوم
 پــرزوگــي کــباب کــباب ســوم
 پــه لــيد و تــراب تــراب ســوم
 چــي بــغاري پور تــه کــپــري

د غريــب ســوي نــاري دي
 د ظلمونو سلسلــي دي
 خپــري ســوي تــاريکې دي
 ورځ پــه ورځ چغــي جگړې دي

د افغــان بچــي تــه گــوره
 در بــدره گور بــه گــوره
 غريــبان ســول بــي لــه کــوره
 يــو پــه بــل بانــدي خــور پــري

ور تــه گــورم پــه عــذاب ســوم
 پــه زغملــو کــي کريــاب ســوم

لور احساس ورتنه نواب سوم
زړه مومي وسوخي ويلې پري

دېر بېرحمه ظالم ان دي
لشخ بې وزلي يتيمنان دي
گير پرېه جنگ کي افغانان دي
هرگرې وينې تي تويې پري

لامرگ ژوبله سوله سخته
لر فرصت لرو لوه وخته
وضع دېره سوله کرخته
امانزی بېخي ژرې پري

ناروي ۰۲ سپټمبر ۲۰۱۱

امانت

د نیکونو په وصیت کي امانت مور ته راپاته
 خپل د خاوري حفاظت کي رسالت مور ته راپاته
 هـیـخ د لیل ورسره نسته حقیقت مور ته راپاته
 د انصاف په ترازو کي عدالت مور ته راپاته
 د باتورو اتلانو بڼه فطرت مور ته راپاته

فکر وکړه چي پلرونو بڼه پیغام مور ته لیکلی
 وطنپالو مشرانو یو پیام مور ته لپړلی
 خپله خاوره امانت ده دوی سلام مور ته ویلی
 خپل په وینو به یې ساتو خپل غلیم مو بڼه تر تلی
 ککړی دي خاوري سوي مور بچیان ورتته روزلي

شهیدان په هدیرو کي یو ارمان لري و تاته
 یتیمان په ژړا ژاري یو بیجان لري و تاته
 د کونډو واویلا ده چي گریان لري و تاته
 د سرتورو میندو زړونه یو توپان لري و تاته
 ملالی خویندي وگوره تور زلفان لري و تاته

پر ځوانی دې برکت سه د وطن په هیلو پوه سه
پر خپل پښو دې ودرېره د اولس په گیلو پوه سه
خپل تاریخ ته افتخاریې د میهن په ارزو پوه سه
شملي جگي د غازیانو د شهید په وینو پوه سه
امانزی په تانازېرماد زړه په رمزو پوه سه

ناروی ۱۴۱۰۲۰۱۰

افغان

د افغان فکرو ويجاړ د دې هره ورځ ډېر وژل کېږي
لوی لوی ساندي او بغاري هېڅ غوږ نه پر نيول کېږي
ارمان ډکي سيني سوځي هېڅ ملهم په کور کې نسته
يو روښان نوښت پکار چې نن حتمي باور پر کتل کېږي
د نفاق په سرو لمبو کې زړونه چاودي له غمونه
کار پوهان بنه په اگاه دي زموږ چمن ډېر سوځل کېږي
پنښتنو بېرې ډوبېږي دا ويننډا د جهاني ده
که څوک پوه په دې مفهوم سي بيا وحدت پر منل کېږي
زه شاعر مسلکي نه يم اولسي اندېښنې ډېرې مې په زړه کې
چې پر زړه غمونه ټول سي سوي درد پر کوگل کېږي
زورور خيالونه گوره هر گړې ځغلي وطن ته
امانزې ورسره مل دي که تصميد اتحاد پر مشعل کېږي

ناروي ۲۰۱۱-۰۵

ارمان

د چا د پرارمان په زړه کې چې پيسې څنگه پيدا کړي
 کوښښونه تر حد تېرسي واسطې څنگه په خوا کړي
 ناشولته ځغاسټي د پېرې چې مرام ته ورسېږي
 د پر تللې پېرې ژوندانه کې د همدې لاره روا کړي
 د عزت په غم کې نه وي خپل ابرو ورځني ورکه
 ټول چرتونه د هالو شپه او ورځ څنگه سببا کړي
 د موزي غونډي ټولې پېرې په غازي باندي برباد سي
 لاس او مخ دواړه په توروي هم يې قبر ته بدوا کړي
 نازولي اولادونه په پرديو غوښتو چاق سي
 تربيه ورڅخه ورکه فکر ټول مصروف په غلا کړي
 دغه نر لېوني گوره خپل پر ځان يې څه پېرزودي
 هدايت دې په نصيب سي امانزي ورتنه دعا کړي

ناروي ۵ سېپتمبر ۲۰۱۱

ورک پسرلی

پاکه خدا یسه پسرلی ولاړی نورورک سو
خوبنې نسته ملک مو تمول له ترورپک سو
بلا توره نازل سوې زمورپ پر مېنه
قانون نسته زور پر هر لوري ټوپک سو
دېر بې علمه په پیسو وړانیه ول کېږي
اوس د تمول اولس لپاره زور کوتک سو
د وطن مینه که خرڅه په ډالرسو
فرمانداره دېن من زموږ د سرچنگک سو
تول پتې یې راسپېره کړل غټو موږو
امانزي ته ملا مست د کور موږک سو

ناروي ۱۲ / ۱۱ / ۲۰۱۷

هلوونه

تر هلو مې درد وتلی په فرياد سوم
زړه مې سوخي طاقت ختم زه بربباد سوم
دوسو اس نارې مې پورته تراسمانه
خپرې سوي هرې خوا ته ترجهانه
لاره ورکه مخ به نيسم کمې خوا ته
لوی خبستن ته مې لاس پورته سې دعاه ته
که شعاع د لمړې مور لور وځلېږي
د پردې ستم تورتېم به لور کمېږي
بياروان به سې د سولې کاروانونه
اما نزيه ورک به تېول سې پرهارونه

ناروي ۰۲ د سمبر ۲۰۱۱

مرغی

سوه تودوخه مرغی پورته کښته کپړي
 فريادونه يې د زړه لسه تلنه خپري
 سره گرمي ده خالگي په اور کي سوخي
 خپل بچي به مې ساتمه که مړه کپړي
 په چمن کي بېگانه راتنه په خار دي
 که ورکښته سم بچيان مې محوه کپړي
 دغه لونه نړۍ کي زه يم په تنگسه کي
 که زه هم خوار بچي مې نه زړه کپړي
 نن دا ټول جهان و ماتنه کوچنی ښکاري
 چي ظالم وي روح په خپله خفه کپړي
 په ژوندون کي جوړ پر اېلم وي د پردیو
 بېغوري پر هري لوري امانزی ښه په پوهېږي

ناروي ۲۸ دسمبر ۲۰۱۰

مخ پر غرو

په کور کي غم راته ولاړ دئ مخ پر غرو به ځمه
حوصله نسته د ژړا مخ پر دښتو به ځمه

اوس د توپک موسم زاییدل ښه قلم کړه توره
نن د چاري لاره یوه مخ پر پښتو به ځمه

څو مړه بي رحمه ظالمان دي سرزوري چلوي
د بي انصافه فيصلو مخ پر غمو به ځمه

څوک نابینا پلنډه په شاد گناهونو گرځي
تا چي ورک کړي دئ ضمير مخ پر مرگوبه ځمه

په مرگي که غم راټولېدلای د پښتون په کور کي
قاتله تا کړم اوس مجبور مخ پر دردو به ځمه

ته د خيالو په تال کي ناست خاتمه کشمير جوړوي
زه د رنځونو لېونۍ مخ پر دردو به ځمه

کله چي خپل اعمال تلو د جبرائيل په تله
زه امانزي په ډاډه زړه مخ پر قبرو به ځمه

ناروي ۱۵ دسمبر ۲۰۱۱

متولي

که خپل ځان متولي د بڼه محراب کړې
په ظاهره بڼه یو شو کسه غیاب کړې
که په نیت کي صداقت نه وي خاوند ته
کوښښونه دي باطل دي که حساب کړې
علم زده کړه مخته لاره کړه روښانه
هر مشکل بڼه په اسانه بڼه جواب کړې
په خپل توان سره د پوهي څراغ بل کړه
ټول اذهان تنویره که بڼه ثواب کړې
چي بساطن او زړه د تورو خیرو ډک وي
امانزیه دوی مختوړي په وهاب کړې

ناروي ۲۷ اگست ۲۰۱۱

کمال

د انسان ارزښت د علم په کمال کې
 بې کماله خلک نه وي په جمال کې
 که غنچه غنچه د گل و درخې پرې
 خون د وړو د عطرونو په سمبال کې
 د اسمان پر مخ تیاره خپره خپره سې
 خو بنایست یې وي د ستورو په مهال کې
 سپوږمۍ بڼه کلې د فلک پر مخ ځلې پرې
 نذیر نسته سپین بدن یې په مثال کې
 که انسان تن ویرد علم په رڼا وي
 چې لازم تجارب نه وي په زوال کې
 خوشبختي نغبتې د علم په زانگو کې
 امانزیه که څوک کښېني سم په تال کې

ناروي ۲۸ نومبر ۲۰۱۱

گلان

په گلانو کي سرتاج شیبی نوری دی
په هغو کي بیاصدبرگه یی اصلي دی
دېري بنکلي رنگارنگ شیبی کرمه
ورتته کنبنم چي مزی مازدیگری دی
دکوهک گلان مبي سترگو ته درېري
په هر باغ هره باغچه کنبی یی بېلگي دي
زما د پلار بنایسته باغونه او باغچې وې
توتته سوي هغه تپول په بی غوري دي
محمد حسن او محمد عثمان یی دېرشوقي وه
شهیدان سوه امانزیه خدای بخښلی جنتی دی

ناروي ۳۰ مارچ ۲۰۱۱

گروم

گروم مې سېرې پرېسولې په دردو سو
 ټول حواس مې کوچېدلې په غمو سو
 د وطن په اندېښنو مې زړه اړه دي
 سترېنا ما زما پر مینه په نغمو سو
 د حسرت او ښکې بهېرې پر سینه مې
 تور ماتم زما مېلمه په اوسېدو سو
 بیا دېوه د مینې درومې خاموشي ته
 تاریکه کې زموږ اړمان په ورکېدو سو
 پر تاوده نغري موییا ژمی بیدېرې
 د سکر وټو زور و تلې په سکر سو
 که عقلونه دهستی خواته توجیح کړو
 خه په کار چې د هدف په رسېدو سو
 د شپونکي شپېلۍ به کله تر غوږو سې
 سره لعلونه د مراد که په لیدو سو
 د هوس په ملغلرو کې خيال گرځي
 اړمانجن زړگی مې بیا په چغېدو سو
 تمنای مې نن د نیاز خاوند ته کېرې
 امانزی چې په وار وار په سجدو سو

ناروي ۰۲ دسمبر ۲۰۱۱

غلبلي

چيغې پورته گنگوسه ده هنگامې د پسر لې سوي
ازانگې دي د بلبلو شور ماشور شپې د خونې سوي
نذرانده د مينې وپشې عنديب په جگ و غرو کي
غواړي زړونه تسلي کړي تېري شپې د خواشيني سوي
د بکلا بنایست پرونو خپل د پانو په زينت کي
هر طرف نغمې د مينې سلسلې د خوشحالي سوي
د گلونو په جمال کي د بنایست کمال په کار دي
سړې غوټې د گل و ټوله د سپوږمۍ په سلامې سوي
کاروانونه د بلبلو و تونم د سهار غواړي
بنه هواد پسر لې ده هېر غمیزې د ياري سوي

ناروي ۰۵ د سمبر ۲۰۱۱

صفا

لوی څښتنه د پښتون زړونو نه صفا کړې
 د یووالي انګېزه ورته پيدا کړې
 څوک اسمان دې په تش لاس برغزی وایي
 څوک رانده دي پراولس هغه بینا کړې
 همدفونه او نیتونه بدل سوي
 تاریکي راته روښانه ته مولا کړې
 په پاک نیت به پر تپاکلي لاري درومو
 د مطلب منزل ته لار مو په سلا کړې
 د سر زور وکینه ورو عقول پرې ولې
 د وحدت په موخه مور سره پخلا کړې
 بسته ډېري ویني توی سولې بې ځایه
 د مرګ ژوبلې انګیزې بنه هویدا کړې
 د ګروپي گټو ناکامه تجربه ده
 افغانی هیلې ژوندی اولس ته بیا کړې
 لا تر څو به سوځو و خپل مکتبون نه
 د ظلمت توري تیارې راته رنجا کړې
 هغه څوک چي د وحشت پر نیلې سپوروي
 په رحمت او هدایت یې زړه ځلا کړې
 په تاریخ کې تل تشویش راسره مل وو
 د پردو یرغل ناکامه راته بیا کړې

امانزی چي تل محتاج دی ستاد مھر
دبمنان زموږ د وطن ټول ه رسوا کړي

ناروي ۲۰ نومبر ۲۰۱۱

ډېوه

زماد ژوند غوتی چي ماته غور بدلنه
 ډېوه راته رنهاسوه په بنکاره بنه ځلېدلنه
 کله لار چي انتخاب سي پکښې وي لوري ژوري
 ورسره به وه بنه زېري يا اغزي به پاشېدلنه
 کله هيلې نيامرادي د درياب څپو او اخیستې
 يو وار نه وپه څو وارو پر ساحل به جنګېدلنه
 کله مات به سول بنه څو نه د څپو په توپانو کي
 يا به بنه فرصت پيدا سو سرې غوتی به خنډ بدلنه
 کله داسي تصور وچي مېوې پر پخېدو سوې
 د څښتن احسان بډار ووم چي مننه به کېدلنه
 کله تن دي په تقدیر کړه امانزیه ورتنه گوره
 ارمانونه پوره کېږي که نصیب وي له ازله

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۱

ڊپر عمر

يو سڀي سو پوه زار يو خدای تعالیٰ ته
 هيله مند سو د اوږد ژوند خښتن تعالیٰ ته
 مهربان سو پر خالق چي مراد دي وايه
 دده مخ ته د سيب وني وي ليه ورايه
 دي يوي وني ته گوري په گفتمار سو
 لاس يي پورته په دعاء او په اظهار سو
 عمر غرواږم د دي وني د برگونو
 پاني ڊپري څرپدلې تر زرگونو
 ورتنه راغله ملايکه په جواب کي
 امکان نسته په زرو کاله په جواب کي

يو ځل بيادي په اظهار د خپل سوال سو
 د منو په اندازه ورتنه په خيال سو
 مني ڊپري تر سو و په څرپدلې
 جواب راغلي د امکان نه ده وتلې
 دي په فکرو زار يو په دعاء سو
 الله را کړي څومره ستاسي په مرضا سو
 ملايکه ورتنه ووييل سڀي ته
 د الله فرمان دي ټول تاته واوره بيخي ته

څومره ستا دي ډېر ملگري په ژوندون کې
د سړي پر سر کېو کال تاته افزون کې
دی راضي سو سو قبوله په پېرزوینه
سو لگياد خپل ملگرو په شمېر نه
شپه او ورځ په چرت کې ډوب سو د یارانو
واقعیت کې دی فارغ د قریبانو
چې هر څومره ده تلابن وکړله توانه
پیدا نه شو هېڅ ملگری له رشتیا نه
امانزیه د سړي زړه په ژړا سو
د کلو خواری عبث په واویلا سو

ناروي ۰۸ نومبر ۲۰۱۱

د مینې هوسی

زما د مینې هوسی منځ پر بیا بان سوه
د ظلمو د چنگه خلاصه همزمان سوه
په خپل کور کي جوړ ستم سو د بې رحمو
ناچارې وه ترک د مینې په خفگان سوه
د نا اهلو منځ کي ژوند خو مړه مشکل وي
د پرديو په وحشت کي خلک حيران سوه
که منطق او استدلال ته زور توپیک وي
په کابل کي ډېر بې وزلي ترې قربان سوه
لوی مالک روزي رسنان د هر بنده دئ
امانزیه په توکل کي ټول عیان سوه

ناروي ۲۹ جنوري ۲۰۱۱

د صبر کاسه

توان مـي نـسـتـه حـوـصـلـې کـمـزـورـي کـېـرـي
اوس د صبر کاسه تشه لا تشه پري
اوس پـه وـهـېـرـم چـي خـوانـي د قـدـر وـه
رانـه وـلـاړه بـيرتـه کـلـه راسـتـنـېـرـي
خـه چـي هـيـلـي د خـوانـي وې هـغـه سـولـي نـاـمـرـادـي
هـدـف يـو وـو چـي سـبـا بـه د وـطـن چـاـرـي سـمـپـري
کـه وـيـجـاړه خـيـال مـصـرـوف پـر بـه وـدـه وـي
پـه نـاـوړه عـمـلـونـو پـنـبـمـانـي پـه زړه کـي لـوـپـري
خـو شـبـخـتـي بـه پـه نـصـيـب د هـغـه چـا سـي اـمـانـزـيـه
چـي هـو بـنـيـا رـي يـې هـم نـشـيـنـه پـه بـغـل کـي ودرېـري

ناروي ۱۳ د سمبر ۲۰۱۰

خبري

زمانه واوره په خبرو ننه شل کېږي
 په انجام کې حقیقت تل څرګندېږي
 روس به دې پر جګړو پول پلینو مونږه
 ورسره به وه افغان ته مل دامنه
 امریکا اوس جوړوي کنفرانسونه
 هره ورځ وي راتنه شنه نوي دردونه
 که دوی غواړي د ناسو زخم پيدا کړي
 په رشیتیا دي د افغان سره ملتیا کړي
 په دې کار کې درې اصله ضروري دي
 د اردو سبب لول ورتنه حتمه دي
 گو مارل د اهل کار چي وي په کار کې
 د سپلین بنه تمامېږي په روزګار کې
 ماشینی کادرونه ته ټول بهې تجربه دي
 صرف خبري وررسېږي بهې فایده دي
 په مدیران کې حلېږي پراېلمونږه
 په رشیتیا که پرولس لري خیالونه
 تجربه چې چي د تهداب په پخه وي
 سردنوي زده کول یې ترخه وي
 که هر څومره څوک سرزوره سي په کار کې
 چي انصاف پکېږي کې نه وي ځان به خوار کې

سرد وخت دئ پر چارې بڼه غور وکړئ
بې تصمیمه پښېماني هم بڼه غور وکړئ
په دقت که لږ څه ځیر سوډې سوالو ته
امانزی فکر کوي دې مشوروت ته

ناروي ۲۰۱۱ د سمبر ۲۰۱۱

جام

د شپې په نیمایي کښي مي مېلمه د میو جام سو
د نشې په خوب بیده مي هغه سرو گلوت ته پام سو

په احساس کي د سرو وینو حرارت پکښي څرگند وو
زړه مي پوه سو واقعیت کي چي د میني پکښي پند وو

لېونی هوس مي ځیرد بادامي سترگو پر لور سو
ما چي هغه لمسولې خوار زړگي راته پر شور سو

شېلا سترگي بن کارېدې په تور کي بسوري
بې اختیاره کشیدل د زړه رینښې پر هرې لوري

په ځیگر کښي مي تودوخه نابیره توفاني سوه
د احساس په لېونتوب کښي بیهوشي هیجاني سوه

سترگي پتې خورې میني په زانگو کي زنگولم
خدای شاهد دئ چي احساس مي په باغو کي گرځولم

چي د بخت نیلی دي مل وي امانزیه

په خوبنیو کي خوند تل وي لپونیه

ناروي ۲۰ مارچ ۲۰۱۱

تنور

د اور په تناره کې موی وطن کباب کباب سو
تور لوگي یې پورته کېږي په پرهار بېتاب بېتاب سو
د خزان یخني چي راغله پر گلونو د وطن زما
مرغان هم سول بی وطنه پر مېلمه عذاب عذاب سو
د گرگین په شان یرغل پر خاوري جوړ دئ
اندېننو ته مې د سوال جواب جواب سو
بیدار اوسئ افغانانو خپل چمن ته
د فریب نوی شعاع راته بباب بباب سو
د افغان پر هره پوله ننډاره سو د پردیو
غم پر لیڅه امانزیه د خونې کریاب کریاب سو

ناروي ۱۰ نومبر ۲۰۱۱

ترسهاره

ستاد میني په زانگو کي زنگېدلې ترسهاره
تور ماتم زړه کي مېلمه وکړېدلې ترسهاره
د ناورین تېو زهیر په ټوله توان کړم
دردونه به یې علاج وینېدلې ترسهاره
د وطن کلو کوڅو کي د بنمان گړځي پر پمانه
امانزی په شواخون کي زورېدلې ترسهاره

ناروي ۱۱ نومبر ۲۰۱۱

پسرلی

ننه یې ویی نیم پسرلی څنگه غوړې وېرې
د گلونو مېلمس تون څنگه جوړې وېرې
بلبلان تازه په جوش د ساز او از سې
نناخبره سپینه ورغ ورتنه شپه کېرې
لاله نده پر سپرو ونو مېلمه سې
د نغمو لپاره خوله هېڅ نه بنوړېرې
پر راغبرگ سې د خزان ساړه بادونه
سره او ژیر رنګونه ژر څنگه ور کېرې
ژمې راسې د گلونو تیغرتول کېرې
تول سپیره سې امانزیه حوصله ورتنه تنګېرې

ناروي ۲۰۱۷/۱۲/۱۱

اشعار

د اشعارو په ليكلو مومي د خپل زړه تسلي كړم
په ناپايه سمندر كې توكل په تعالي كړم
كه پر زړه سيي يو الهام د خو خبرو
ټول حواس ورتنه بېگار د هلو ځلو
خوار زړگي مې ناتوانه د هجران په اور سوځېږي
بېچاره اولس ته گوره چې ټول كور په كور څېږي
تور د ظلم غوړېدلی نن زموږ پر خاوري باندي
د وحشت سفر شروع دئ سو مرگي زموږ پر لاري
پر يوه شعر راټول سي نابلي ډېر گرومونه
امانزيه بڼه فرصت دئ قلم واخلمه هېر غمونه

ناروي ۱۷ سپتمبر ۲۰۱۰

د ارغنداب رود ته

زما د زړه تسلي کېږي چې دې گورم
 خاطرې را پسه يادېږي چې دې گورم
 د خوښۍ نه زړه رپېږي چې دې گورم

بنکلا جوړه د کوهک د غره پرسروي
 د اوبو مسو مسو تي خپې دې سر پرسروي
 خيال مې ستانه نه بېلېږي چې دې گورم

ستا پر غاړه مجلسونه او قصې وي
 پسرلي به ستا پر څنډو و غرغړې وي
 څل پر تابه باندي چلېږي چې دې گورم

نفس تنگ سم مخ نيولی ستا پر خوا کړم
 تاته راسم تنفس بنکلي هوا کړم
 غم مې ليري رانه کېږي چې دې گورم

شنه گلان دي شنه اوبه دي لمر کې برېښي
 تک شين مخ دي د هندي غوندي برېښي

زړه په تا باندي خوښېږي چې دي گورم

په تا بناد ډکي ولي ليري کښتونه
ستا پر غاړه شني باغچې شينکي باغونه
رنځور فکرا رامېږي چې دي گورم

تولسه عمر ستا پر غاړه شنه کښتونه
شپه او ورځ وهي درانه درانه مزلونسه
هروچ خلق په تا او بېږي چې دي گورم

د شملې غميان په خاورو کي پتېږي
دويار شنختي دي نورور کي شوې نرېږي
د اولس او بڼکي بهېږي چې دي گورم

لوبسه سهوله ډېر مشهور د بيازيگرو
معاملې دي په پيڅو رد يرغلگرو
پر ځيگراو بڼکي تويېږي چې دي گورم

لويې تبلي کړولي يېم بې توانسه
راته جوړ سول جنجالونه ډېر بې شانسه
تول افغان پکښې کړېږي چې دي گورم

خومره علم مخکي درومي په نړۍ کي
انسانان چي ژوند کوي په خوش بختۍ کي
هومره حرص د دوی ډېر پرې چي دي گورم

لوی خالق ه اراده مو په نصیب کړې
د وطن مینه غنډ تلې ته حبیب کړې
امانزی په امید کړې چي دي گورم

ناروي ۰۴ دسمبر ۲۰۱۱

د چرخي پله زندان

د چرخي پله پله پله پله زندان كې
شاه و خواجه گدېوالونه
په پورته پورته سوي
شپه او ورځ مورت ته يوه ووه
سختي شپې مورتې و تېرولې
دېر اوږده لوى باركونه
پكېنې جوړه لوى وينگوننه
دېر برباره دهلېزوننه
لومړي بلاك كې ستر و حشمت وو
د چرخي پله پله زندان كې
اوس پينيزه دروازې وې
غټ قلفان پله خړېدلنه
هر قردم كېنې وي ولاړي
تولنه ورځ به وې ترلې
چا چې خپله وې ليدلې
اتيا كسه جهلاره
رحم نه وو خدای لسه پاره
تول بنديان ناست و بېكاره
انساني حقوق پايمهال وه
د چرخي پله پله زندان كې

یو تشنه نابد او داسه و و
 دروازه پکښه کې کي ننه وه
 نیمه ورځ به انتظار وې
 په موسم کې د سره ژمي
 خنې اطري وي د مرگ وني
 هلته وه لوی قطارونه
 په ساعتو و نوبتونو
 هر ورځ به و عرضونه
 زنداني دموکراسي و
 د چرخي پلې په زندان کې
 خلگ رېږدېدل د یخه
 دلسوزي خو و بېخي ننه وه
 کړکي ته وولي پنجره وې
 خو هیڅ داري ماتي سوي
 شواوخوا په هر اطراق کې
 ډېر واره وه کلکینونو
 هغه خو کوک چي د اطراف و
 همپشه لوی پرابلمونه
 په قدرت کې خو د خواهان و
 بې انصافه ظالمان و
 خپل اولس ته د بنې منان و
 ته ولد خاد کثیف سیس تم و و
 د چرخي پلې په زندان کې
 د دوبي په گرمي کې
 د خولې و دربانې دي چو ورو

دېر افسوس به چاته راغلی
 چې پر خه باندي بندي يم
 خیانت و وطن تنه نسسته
 خیانت اولس تنه نسسته
 نه مې مال د چا غلا کړی
 نه مې هیڅوک دی وژلی
 نه مې حق د چا غصب کړی
 صرف یوه گناه زما وه
 چاپلوسې مې نه کولې
 د چرخې پلې په زندان کې
 چا وې پلې په شاک کړې
 څوک اخته په خس دوزي وو
 بل خوش حال تر ویش په چور وو
 جوړوي غه بت بلدینگونه
 هره ورځ خه وري رشه وتونه
 نه پوښتنه نه هم سوال سسته
 نه بازخواست ته کم مهال سسته
 جوړوال په شاد سترگو حال سسته
 څوک یې نه وینې په سترگو
 د چرخې پلې په زندان کې
 پراته دېر بېچارگان وي
 خپل له خانې نه بې خبره
 پردی لومړه کې راگیر سې
 دوسیه سې ورتنه جوړه
 اقرار واخلې ترې په زوره

رحيم نس ته خپل پلر خلكو
 نه پوښتنه پرېوزل و
 عقل ته ول ورتنه حيران دئ
 بېخې ډېر پرېشه پرېشان دئ
 ته ول د زړه خځنه بېشان دئ
 ښه عادل نظر نام په كار دئ
 ته ول ته تاريخ ده ازمايلې
 د چرخې پلې په زندان كې
 مالې دلي ډېر خوانان وه
 چا نوكان ځنې ايسې تلي
 د لاسو موات وه هېوكي
 يې زخمې بې په پوسې تي
 په هفتو بېدار خوابي وه
 يې په شپو بې جزايې وه
 پوچ ويې ل خو بې حتمې وه
 دغه څه رننگ شرافت وو
 دننه اهل ورياسېت وو
 د چرخې پلې په زندان كې
 د ملي زعيم لپاره
 په كار ډېر تجربه ده
 عمر ډېر تر پڼخوس كاله
 ډېر ضرروردئ په هر لاره
 دې بې خالص د عياشې وي
 نه بې ډېر احساساتي وي
 كار يې ته ول مشورتې وي

عاطفه یې بشپړې وي
په اولس یې دلسو وزي وي
شرط په کار دئ امانتیه
که د علم په پنا کې وي لوی سوی
یا تعلیم د مور او پلار یې وي لیدلی

ناروي ۱۴ سپتمبر ۲۰۱۱

ميوڼد

ژوندي ساته افغاني غرور په ژوند کي
شمه جگه بڼې مزي کوه په خوند کي
چي ساتلي مېرنيوز مور تيارين دي
د ملي گټو ارزش وي په پيوند کي
رښتني افغان جارېري خپل ترخاوري
امانزيه بڼه بېلگه يې په ميوڼد کي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۱

الهام

خپل د زړه الهام ليکمه په تحريرو کې
هر څه بنسټ کارې راته اوس بڼه په تفسيري کې

کله ول وېرې د صبر په کاسه کې
کله باز غونډې شجاع وي په تعبير کې

غارگي د مينې خپل وطن ته ورکړي
يا هم زړه ورنه غوټه سي په تقصير کې

مسافر خيالونه به بوزي اندېښنو ته
يا يې وټېرې دولايه په زخمو کې

تمناده عاطفې چې په ځلا سي
څه ناڅه ځني را اخلي په کفگير کې

کلمات د پېرزوينې سره گڼلې
امېلونه ځني جوړ سي په تقريرو کې

درک د عقل چي پر لار د غايې درومي
په ليکلو روحيات سي په تغير کې

پہ کرم کي د هر کار مالک رحمان دئ
امانزی اوس اختہ سوی پہ شوگیر کي

د سمیر ۲۰۱۱-۲۴

غرق

په خيالو کې غرق اسمان ته پورته کېږي
 دغه وخت کې ټول انصاف ورنه ورکېږي
 په رانه عقل تحليل ديوشې نه کېږي
 صاف ضمير ورڅخه ورک سې نه پوهېږي
 نښه خبره د ټولني هيلې څېه دي
 خپل پر طرز باندي مين نور نه بنورېږي
 احساسات د عاطفې چي لبرتيا وه وي
 پر زړو عقودو ولاړلانه صبرېږي
 د زړه ځاله چي خالي سې لپه پر زړو نه
 وچلانده ټول په يوشان ترېنه سوځېږي
 امانزيه خدای دي دوی ته انصاف ورکېږي
 لابه کله سد په سر کې ورتنه لوبېږي

۲۵ د سمبر ۲۰۱۱

بهار

د ژوندون بهارمي تپرسو هيلېي زمانه سوې تر سره
د اميد هڅي نامرادي پخې نه سوې تر ثمره
چي روان مې د ځوانۍ ارمان پر لوري د خزان سو
تور سېلاب و وپه وطن کي چي يې ډوب کړم تر ځيگره
شيين چمن کي د گلزار غوټي لانه دي غورېدلې
د خيالونو ارزوگانې پوره نه سوې ترکمـره
اوازونه د زرگي مې غواړي وکړي پروازونه
خو بلبل يې رنځور سوې اور کي سوځي تر وزره
دعا کړمه لوی څښتن ته نامراد زرگي رانښاد کړي
امانزيه غايه پرېرېده خوښۍ نه سوې تر اخره

ناروي ۳۰ مارچ ۲۰۱۱

پردي ستم

ستاد مينځي پېر اوږه راسره غم دئ
د وطن بڼکلی به رزپه ته مله م دئ
راته بڼکلی معلومېرې په نړۍ کي
افتخار دي تلل و ما ته مقدم دئ
په شېبو شېبو مې فکرو روان وي
چي بيلتون وي قسمت هم و ما ته گرم دئ
د نژدې دررسېدلای نه سم گرانه
ستا چي غم په هېروم هغه قلم دئ
د اولس مينځه په کارده امانزيه
هله جوړېرېردي ناورين پردي ستم دئ

ناروي ۲۲ فبرال ۲۰۱۱

خوب ليدل

خوبه خو مره مهر بان يې زه دي بوتلمه مکه مکه تې ته
د طواف په هر پر او کي ما کتله معظمې ته
د حرم په محوطه کي پورته کبسته گرځېدمه
لاله نده سرگردان وم هېڅ په ځان نه پوهېدمه
د صفا مروا غونډۍ ته د ورنگ په اندېښنو وم
ابراهيم مقام ته ځير چي د نفلو په درېدو وم
چي راوېښ سولم له خوبه تر حد ډېر ومه ستومانه
هم لذت پکښي کي نغښتي بېخي ډېر ومه حيرانه
د څښتن قدرت ته گوره ناممکن کار راممکن کړي
که لرتوان د امانزي وود مکه به بيا ديدن کړي

د سمبر ۲۰۱۱ - ۲۳

د اولس نغ

د اولس نغ پورته کړه کړې تېر اسمانه
غلبلې يې نې نښې رسېږي تېر جهانسه
نور لاهم خلک خو وېرې تېر توانسه

دېنمان دي هره ورځ په توطیو کې
رقيبېان دي هر گړې په مشورو کې
د پردیو خدمتگار دي په پردو کې

خوک تېشه وهې نفاق او بدبختی ته
خوک لمن وهې نفرت او بدبینی ته
خوک ولاړوي خپلې گتې او خواری ته

چا جوړ کړې د پردو مزدور لسه ځانه
زړه او فکرمغشوش سوي بې لسه شانسه
ژبې یورنگ زړونه بل سوله عیانسه

دورنگې يې په چه رو کې معلومېږي
چالاکې يې په کړو وړو کې ظاهريږي

سپين سترگي يې په ليدو کي څرگندېږي

خپل وطن ته سم دښمن دئ گرځېدلی
خپل اولس ته ماززه رجن دئ گرځېدلی
خپل ژوندون ته کبرجن دئ گرځېدلی

عقیده يې خپل وطن ته د ارې ده
مفکوره يې خپل اولس ته د دعوي ده
اندېښنه يې د پرديو پوهه و عدې ده

غليم گوره سترگي سړې پردې وطن دئ
ورته جوړپه ټول تاريخ کي يې دښمن دئ
خو افغان بچي يې تل درد کي دردمن دئ

مقابل کي د وطن بچيان بيدار دي
دسيسو ته د غليم په توان هونبنيار دي
قرباني ته سرپه لاس خوانان کتار دي

د تاريخ په دې ترڅو حساس شپېو کي
دښمنان ټولنه مصروف سول دسيسو کي
اما نزيه مخ بې تور سي په سکر و کي

ناروي ۲۹ نومبر ۲۰۱۰

زما وطنه

په امید د سولې تاته انتظاریم
خوشبختی ته هر ورځ سترګې په لاریم
زما د زړه بلبل خااموش دئ په چمن کي
د سببا بڼکلي وږمې ته انتظاریم
که سهار نسیم یو ځل پر لگېدو سو
د بورا غونډي د گلونو په دینداریم
د گلاب غوټی بڼکلا ته ځان جوړ کړی
په راتلونکو نغوته د بهاریم
جوړ به نوی شورماشو رسوي د بلبلو
امانزی به د خونبویو په کتاریم

ناروي ۲۵ اگست ۲۰۱۱

میراث

زموږ اولس ته په میراث کې تربیګنې ده یو تر بله
وارثه کې ډېره نغمې د نېمنې ده یو تر بله
یو چې لږ په ګډه مورسي د بل سترګې باندي سرې وي
همېشه دغه قصې دي خوا بدي ده یو تر بله
پر ناحقه بهانې جوړې پورته چیغې او نارې کړې
قناعت په منځ کې نسته خواشینې ده یو تر بله
چې منطق په منځ کې نه وي زور جانب قانون چلېږي
بېره نسته د الله نه خپل سړي ده یو تر بله
د خبرو چې واورسي درچه به کړې غټ غرونه
امانزیه سود یې نسته رسوايي ده یو تر بله

ناروی ۰۵۰۵۲۰۱۰

مینه نسته

وروړگلکوي سره ورکېږي
 زړه سوي هـيـخ نـمـلـه مـو مـېـرې
 مینه نسته مه ر کم سـو
 بـې غـوړي د هـ تـو ر مـا تـم سـو
 نـفـا ق هـ ر کـو ر تـه ر سـه پـرې
 راتـه جـوړه تـر بـگـنـي سـو
 د سـر خـو بـمـخ تـه خـو اري سـو
 زړه پـر بـشـان ورتـه سـو لـېـرې
 هـيـلـه خـه سـو د پـلـو نـو
 پـه مـيـر ا تـه د نـي کـونـو
 تـو جـه نـه ورتـه کـېـرې
 مـو بـمـسـئـول د حـفـا ظـت يـو
 خـپـل د خـا وري پـه عـز ت يـو
 پـه غـيـر ت پـر تـلـه کـېـرې
 پـېـر زو يـنـه و هـر کـلـه
 مـر سـتـه و لـاړه يـو تـو بـلـه
 تـه مـت خـپـل و ر و ر تـه جـوړې
 تـه د ا و لـي بـې پـروا سـو
 نـن د ي خـپـل کـو ر تـه بـلا سـو
 تـو ل ا و لـس د ي پـه خـوړې

د رواغ پر پرېده تهمت مه کړه
د دوستۍ مرام په زړه کې
مشکل ته ټول خپله حله پري
غېرېدي خلاص اولس ته نن کړه
رضائیت ته د خښ تن کړه
ټول کارونه به به سه مېرې

اکتوبر ۲۰۱۰-۱۲

ننگ

افغان بچۍ ولاړ دئ ستا مقام ته نن په ننگ ننگ
 ټول احساس يې قرباني دئ مېنډلوي زړه نن په سنگ سنگ
 تاريخ ورتته ليکلي يې پر زړه گۍ د وطن مينه
 فولادين عزمونه گوره هيله سته نن په غورځنگ ځنگ
 زور مندان که نن تا او پرې د پرديو په لمسون کي
 د شهيد د وينو څاڅکي ته پر يوله نن په لونگ وننگ
 پيوستون زړو ته راغلي زمزم يې دي دي ووالي
 ورور او خور ټوله درې پرې يوتر بله نن په څنگ څنگ
 سرې سترگي دي د ميندو تر مۍ او بڼکي تر بهرې
 اما نزيه ورتته گوره توري بيا سوه نن په شرنگ شرنگ

ناروی ۱۹۱۲۲۰۱۰

وطنه

سرې مرمۍ دې هرې لوري ته اورېږي
 ستا لاسه غېږې غلبلي دي پورته کېږي
 د نااهلو په لاس ته يې کباب سوی
 دا سرې وينې د زړگي څخه بهېږي
 ستا تر نام او لوړ نښان دي سپلنی سم
 سترو حشمت دې چي ولس دي په سوځېږي
 جنازي د بېوزلانن او پوه قطار دي
 همدیرې دي هرې خواته پراخېږي
 ستا د نښمن دې فریځکار نن په کمین کي
 بڼه ځوانان دي خپل لاسه تنه نه بېلېږي
 سد مو خلاص کړئ د بابا باتور بچيانو
 د نفاق زبني ستا کورته پاشل کېږي
 خپل د عقل استدلال پروطن وکړه
 که پوه نه سي نور به هر څه ويجاړېږي
 خپل په لاس ټولنه ويرانه ويرانې ده
 امانزيه ته ټول فکرونه کنډلېږي

ناروي ۲۰۰۷۲۰۱۱

گل

سحرگاه په لمخاته کې شبنم پروت ستا په لمن کې
 مروارید دې پرمخ برېښي که سنبل بیا په گلشن کې
 دامنمه چي قدرت بڼکلاده ستا په نصیب کړي
 د عطرونو پېرزوینه چی وتا ته حبیب کړي
 بلبلان بیماره گرځي سرگردان ستا په چمن کې
 کاري ډېر لور فریادونه ټول جهان ستا په دیدن کې
 د سهار بڼه ترانو لوره مخصوصي هنجري دي
 خپل د مینې په اظهار کې بنایسته جوړي نغمې دي
 امانزیه ورته ځیرسه لوی قدرت قایم مقام دی
 ټوله ژوند یوه لحظه ده د هر کار دایم انجام دی

۱۹ دسمبر ۲۰۱۰

وطني شعرونه

نوی عصر

نوی عصر شروع سوی د بریا خبرې کېږي
 پرمختګ دې هري خوا ته د شفا خبرې کېږي
 تمدن طغيان اخستی هر ورځ رنګ بدلوي خپل
 ټول سیستم کمپیوټري سو د رنګا خبرې کېږي

بله نگونه ابادېږي سړي یې خپې ژي تراسمانه
 وسایل بیخي مېړن په کار لوبېږي تر توانه
 هم بنایسته وي بې نظیره هم لذت د روح لپاره
 خدمت ټوله بشري دې توان جارېږي تر انساني

د نفرت چيغې دي پورته نن د جنګ په مقابل کې
 د مرګې څخه بېزاره زړونه تنګ په مقابل کې
 د خدا خوږې خبرې په هر کور کې مجلسونه
 د وحشت ترانې ورکې نوی ترنګ په مقابل کې

افغاني ځوانان که پوهي د کتاب لاره دي خپل کېږي
 ټوپک ليري کې له ځانه د حساب لاره دي خپل کېږي
 علمیت ته دي رجوع کېږي چې اګاه په تمدن سي
 تو لعنې دي پر جګړې سي د ثواب لاره دي خپل کېږي

د مرگونو و تڼو تر ټولو سږي د افغان د کلي کوره
نور دې بس سږي سوي چغې غټ ارمان د هري لوره
اوبنکي پاكي کړئ د ميندو ووسيلې لږ څه پروکړئ
جهالت دې رانه ورکي ظالمان دې شي نسکور

نه دي دين نه دي دنيا سوه ای نادانه خان مرگيه
نسته حوري او غلمان بيا ای ناخوانه خان مرگيه
جهنم دي په نصيب دئ ته قاتل د شهيدانو
خپل دي دواړي خطا کړي بي ايمان نه خان مرگيه

که دي موخه شهادت پر خپل وطن وي
يا ظالم دي پر اولس جاهل د بنمن وي

ټولو منم په چي د زور جواب به زور وي
مرا مون نه د پردی و تگل اغزن وي

موري دوی ته دعا وکړه چي د جهل لاره پرېږدي
خان تنوير په علميت کړي چي د بخل لاره پرېږدي
جهاد وي د خدای لپاره نه د بل چا په چوپړ کي
د انصاف تله دي خپل کړي چي د دغل لاره پرېږدي

دغه ډېره بد بختي ده پر مکتب دې حمله کېږي
 په بينا سترگو وگوره پر مذهب دې حمله کېږي
 د ولس سره جفا ده که د دوی مکتب ويجاړ سي
 غلیم نه کېښي ارامه پر منصب دې حمله کېږي

بې شرمي تر حده تېره کمپيوټر هم په نښان دئ
 بېنواد سترگو خاړه حقیقت ورنه پنهان دئ
 خوک چي علم ته خدمت کړي یا په فکر د انصاف وي
 د دښمن حملې پر کېږي خو مور زور ده په تـوان دئ

د افغان غښتلي ځوانه پر ځوانې دې برکت سه
 عذرو کړه مور او پلار ته د تيارې نه دې رحلت سه
 که د علم په رڼا کې نوی ژوند ځانته سمبال کړي
 بنوونځی سره یاري کړه مخ پر لمر دې حرکت سه

د جهان سره یو ځای شه پرمختگ ورځني زده کړه
 د تاریک ژوند نه راووزه تمدن مخ کې پرده کړه
 هم به ستا خیر پکښې وي هم فایده ټوله ولس ته
 په هر کور کې ډېره بله ورته جگه دې شمله کړه

موري خدای ته دعا وکړه چي ځوانان په ژبه پوه سي
 رخصت واخلې د ټوپک نه د سواد په گټه پوه سي
 په هر کور کې به مسکا وي غم به ليري ورنه ځغلي

امانزی به وی خوش حاله که ځلمیان په دغه پوه سږي

ناروي ۱۹ سپتمبر ۲۰۱۱

سمندر ه

چې په ناز به در روان وم ستا ديدن ته
 د چرتونو پوه تالو کي ستا لمن ته
 غم به ليري رانه ولاړی ستا په غېږ کي
 هله بيا به زړه در توپ کړه ستا گلشن ته

رانسه ولاړه به غمون نه ليري ليري
 بيا به جوړ سو وه نور جشنونه دوري دوري
 د يارانو په مجلس به زړگي بنسټاد سو
 مطربان له بغلو ونه گوري گوري

هم نخا وه هم سرود د بنو خوانانو
 بنه اشعار او شاعري د شاعرانو

ورور گلوي وه اتحاد په خپل قوت کي
 بنه وعظونه به کېدل د عالمانو

نابيره د يخني توپان را خپور سو
 ناعلاج به غم پاشلی په هر کور سو

بـي انصـافه شـعـارونـه را پـيـدا سـول
نـا کـراره چيغـي پورته شـور مـاشـور سـو

هـره ورځ نـوي غـمونـه کـوتـه کـېـري
پـرزړگـي نـوي درـدونه مېلمـه کـېـري
د هـجـرت او پردېسـي چيغـي سـوي پورته
تـربگنـي هـم د افغان پـه پـخـه کـېـري

د بـدلون نـوي فـکرونـه پـه نـري کـي
تاکتيکونـه ايشـپري پـه بـري کـي
هـد فونـه سـتراتيژيک نـور هـم مـحرم سـوه
د وړيـو اخـتلاف سـو پـه شـري کـي

ظـالمـانو د مغلـنقـاب اغوسـتي
د بـنـمـانو د گـرگين سـپـلاب راوسـتي
وچ لاندې توله يـو شـان پـه سـوخل کـېـري
جـهان سـوز د خپـل پـلان حـجاب اخـستي

د تـاريخ پـه اوږد پـراو کـي بـنـه خـرگنـده
د ظـالم شـکست حتمـي وي پـه بـر بـنده
کـه بـنـکرونه د هـر چـا بـيخـي تـېـره وي
ماتـېـدل يـي الهـي وي پـه زغرنـده

په هرځاي کي مخکته سره زموږ پر شپه سوه
تاريکي د هري لوري پر خپره سوه
لاره ورکته هر څوک مخ پر بېديا سو
کلي کور کي د تونښي پر سرد عوه سوه

د خروش ډکي سيني را توپاني سوي
سمندر زړه کي رينښي را طغياني سوي

سونامي د هيچا زړه تنه نه لوبدلنه
خپرولاري تکي بيارا اسماني سوي

د الله د ستر قدرت ژوندی مثال دی
د ژوندون اخير زوال نري شامال دی
ټول نيمگري تلابنونه به ماتېږي
امانزيه د توبې کمکي محال دی

ناروي ۲۵ نومبر ۲۰۱۰

سمسور

زما پسه سترگو لیدل کېږي
گوران و طن راتسه سمسور ډېر
چرت چې څومره راتسه ډېر سسي
اندېنې وي د خپل کور ډېر
څه چې زړه مې منل غواړي
رانسه څغلي دي پېغور ډېر
چيغې ژرسېم اور ډېر دلاي
څوک چې جوړ کړي راتسه ش ډېر
څوک و حشمت چل غول غواړي
امانزيه په پردی زور ډېر

ناروي ۱۵ جولاي

زموږ خاوره

زموږ خاوره طلايي ده ټولې ډکې يې تپې دي
د تاريخ په اوږدو کې ورتنه جوړې دسيسې دي

غليم پروت وي په خزېه کې هرگړې نوي خيالونه
که يې لږسد سرتېره ورسې په دروغ جوړې گيلې دي

خپل په کور کې هرڅه غواړي ابادي يې ډېره خوښه
د افغان کورته بلا دي پراولس يې سترگې سرې دي

ډېر کلونه په چرتو کې د هلمند د اوبو غلاته
د تخريب غټ پلانونه هره ورځ جوړې حملې دي

ځينې ناستوي په خزېه کې زموږ د خاورې د بڼمنان دي
يا پښتون د سترگو خاردئ يا زموږ جگړې شملې دي

د نفاق زاړه تخمونه دوی بڼندي پر هره سيمه
شني روپۍ دي چې خرڅېږي د مصرف غټې بڼې دي

د نـامردو پلانـونـه د پـردې تـرشـا جـور پـري
ډـر هـوس تـودو او بـوتـه هـلـتـه گـرود دوی کـلمـې دي

د خـدای قـهـر دې نـازل سـي تـل پـر شـومو هـد فـونو
د چـاه کـن خـای خـپـلـه خـاه دئ امانـزيـه بـس پـلمـې دي

ناروي ۲۵ مې ۲۰۱۰

زما بنکلی کندھارہ

پہ تہ تاریخ کی سستا نکلونہ
د غزاو سستا یادونہ
تہ افشہ ارویجہ پارہ کپری
دوست دہن من تہ خورولی
ہر ظالم تہ راغلی
شہیدان سول سستا مرونہ

د دہن من زہ وسلہ وہ
د نفاق بنہ وسیلہ وہ
د افغان پکر کر جگرہ وہ
سپرد کور سستا اولادونہ

نہن ہم بیانا اورین راغلی
ورور پہ وروردی نہن وژلی
سستا زرغون چمن سواغلی
خاوری کپری سستا سرونہ

یو ځل بیا امید و تاته
 مخ در اوړي ستا و خواته
 شمله جگه که په سبباته
 بیا ژوندي که په ستا خیالونه

دولس مشوره گوره
 پکتیادی سکه وروره
 ننگر هارد خپلی موره
 در په ییاد که په دورانونه

پنستا نه تپول سره ورونه
 یوه ژبه که په هوډونه

تپول کړی یی و د زپه رازونه
 راوړه نور ستا پیغامونه

دواخانته نیمه روزه
 دمزاره تپه رگرډېزه
 دلغمانته تپه رگرډېزه
 ستا و طندن دی ستا هډونه

زموږ خا وړه پنبه تونخوا ده
 پنبه ور که په وازه خواده

لــر ا و بـر تـر تـول یـو هـ خـو ا د ه
بـس کـه ډـر سـو هـ سـتـا خـو بـو نـه

د الله ننه مرسته ته غواړو
په زاریو ورتنه ژاړو
وطن ډک سوپه ويجاړو
امانزی احساسومه ستا دردونه

ناروي ۱۴ د سمبر ۲۰۱۰

د ولس مینه

د وطن په ارمـانـو كـي
د گلشن په زمـانـو كـي
د افغان د زړه قـوت وې
تـول احـسـاس تـه بـر كـت وې
سـولـي تـه وې زمـور پـه زړو كـي
ولـي وـالـي ووتې د زړو نـه
لـيـري سـولې د پـرزو نـه
پـر بـر بـد يا او پـه درو كـي
هـد فـونـه سـول نـيـمـگـري
بـچـاره سـول تـول وگـري
چـمـن سـو پـه ورا نـدو كـي
تـه چـي نـه يـي تـبـاهـي ده
پـه هـر كـور كـي خـپـل سـري ده
تـول مـلـت پـه اند بـنو كـي
د سـيـسـه كـه د اغـيـارده
د اولـس مـيـنـه پـه كـارده
د سـرتـاج وې پـه بانـدو كـي
پـر وـطـن و كـر هـنـر تـه
سـد دـي راولـه و سـرتـه

امانزیه احساس تل وي په رگه گو کي

ناروي ۰۹ اگست ۲۰۱۱

پارلمان؟؟؟

پارلمان دئ درغلی ده قضات پکښې کي نسته
تولنه چال او چالبازي ده عدالت پکښې کي نسته
ضمیر کم وجدان کم زوری چي معنوي ورتنه خوشحاله
که عالم ورباندي خاندي وضاحت پکښې کي نسته
دغه بل د شرم خای دئ یا کمبود قضات دئ
عدالت که تامینېري رضائیت پکښې کي نسته
خوک خلاف د حقیقت دئ یا قانون سره په ضد کي
خپل خپرې به رسوا کاندې بنه خصالت پکښې کي نسته
غل چي غلا کړي یو مجرم دئ مددگار یې هم هغسي
زړونه ډېر دي خیرن سوي شفق پکښې کي نسته
امانزیه دا څه کار دئ ټول جهان ورباندي خاندي
انصاف نسته په باطن کي ملي پت پکښې کي نسته

ناروي ۲۰۱۱-۲۳

کو هکه

زمــاروحيــي زمــاتــنــيــي
 تــه زمــاد ژونــد د پــوه وې
 تــل مــي ســترگو تــه ولاړيــي
 خپــل ســلام زه درلېر مــه
 اــحتــرام د راســتــو مــه
 ســتــا بېلتــون جــوړ کــړي غــم دئ
 شــپه او ورځ پرمــام مــاتــم دئ
 راتــه جــوړ زړه کــي تــور تم دئ
 زه قــربــان ســتــا تر بــايســت ســم
 زمــاروحيــي زمــاتــنــيــي
 مــا چــي ســترگي لغړولــي
 نــنــد اړه ســتــا د بــنــکلا وه
 ســتــا پــه غېر کــي ســترگي روڼي
 مــا خــال پــوڅي تــاکــي کــړي
 چــي ولاړ پــر خپلــو پښــو ســوم
 ســتــا د مېنــي پــه ليدو ســوم
 هــره خــوا پــر گرځېدو ســوم
 د غــره ســرتــه درخــتم
 زمــاروحيــي زمــاتــنــيــي
 لا ماشــوم د پلار پــه غېر کــي

د بامونو پمپه ممبر ککي
 څوک ولاړ توپک پک لاس دئ
 پرماشه يي پرتسه گوتسه
 زما روح يي زمما تن يي
 ستا اصلي وارثان څسه سول
 رشيد خان بيارا ولاړ کړئ
 قوم خان ته هم ورېغ کړه
 خپل بابا ممي امان جانسه
 زه سر سوي يولسه توانسه
 سر را پورته کړئ لسه خاوري
 په هر ککنج کي سته بغاري
 تری تم سم وه زمه واري
 د پرد يو په منگل کي يو لوېدلي
 راتسه جوي تلابنسي دي
 زما روح يي زمما تن يي
 يوه هيله د څنډن تن نه
 مرمورا ژوندی کړې
 د پردي شره مو خلاص کړې
 اتحاد زمه وړ پوره سسي
 يو د بله په پراوړه سسي
 نه سمه وي د پرد يو
 نه ژر د بې غوريو
 نه بې امان وي د مرميو
 خپره بيا يو خوشحالي سسي
 امانزي زړه کي بنيادي سسي

زما روح یی زما تن یی

ناروي ۲۱ مارچ ۲۰۱۱

کندهار ته

نن قصي د ترور و حشمت دي ستا پر مېنه
افسانې د بد رغبت دي ستا پر سيمه
خپل بي سوچه دي و خان ته بلا سوي
د پردو په لمسون خان بيا خرڅوينه
نه پوښتنه دروېر نه څوک د چا کړي
ملا مت ننا ملا مت راترور وينه
لا به څومره پر خپل خان باندي تېري وي
ياتر څو بېه و خپل خان ته بلا وينه
د پلرونو افتخار دي خدشه دار کړي
په عمل کي خپلي پښې را پرې کوينه
پاکه خدايه ته ناهل را پرلار کړي
امانزيه زړه ازار دعوا کوينه

ناروي ۲۰ جولای ۲۰۱

ارغنداب

کندهاره سستا په غېر کې ارغنداب دئ
نوم يې تللی په بنایست کې چې شاداب دئ
جگ مې سترگو ته ولاړ يې په یوروپ کې
زړه زهیر سې په مغزونو کې عذاب دئ
کله گورم شین زرغون راتمه سمسور سې
کله ويې نم کنډوالې زړه مې بېتاب دئ
هره ورځ سوي نني نارې د یتیمانو
د اصيل افغان زړه گوی باندي کېتاب دئ
د کوڅو کنډي کېرې چې رایياد کېرم
امانزی ډېر گروم کوي چرت مې خراب دئ

ناروي ۲۷ جون ۲۰۱۰

ازاد او نیمه ازاد شعرونه

پخې خبرې

پخوانۍ پخې خبرې

راته ډېرې دې سپېڅلې

متلونه پاڅه سوي

ترکرو دې راوتلي

د هر چا زړه ته لوېدلي

د افغان باتوره کوره

ناخبر د خپله زوره

مېړني دې سوه کمزوره

د شملې گل دې ورک سوی

پخوانۍ پخې خبرې

غم تغردئ غورولۍ

زړه زما غليل غليل سو

پاچهي د ټپوسانو

دورنگي ده د روسانو

د پردیو پېښې کېږي
ستا نه ډېرې گیلې کېږي
خپل پر کور توطئې کېږي
خوک وایي وړې نس بنا مار دئ
پخوانۍ پخې خبرې
مخ په مخ راته یاري ده
سر مي ورک سنگر مي ورک دئ
د جولای عقل حاکم سو
خپل د هوډ څخه تېر سوی
عزم نسته که هېر سوی
تا د علم امساخه کړه
ارزښتونه دي لمبه کړه
یا دي نورو ته تحفه کړه
ناراستي د ځان نېستي ده
پخوانۍ پخې خبرې
سیاست زده کړه په مفهوم کي
دوست دښمن پکښې کي نسته
نه دي پیر سته نه فقیر سته

عقل څه وخت پکار پري
د بي عقل تخت نر پري
د پرون گدا پاچا سو
په خپل کرو باندي رسوا سو
چي و خپل ځانته بلا سو
د تانتو په کت کي ناست دئ
پخوانی پخې خبري
تيل ما تيل دئ په وطن کي
د توري شپې په غلا کي
نور پرديان راته ماهر سوه
مدعي راڅخه ورک دئ
د پلزن ورپسې څرک دئ
هره شپه چي بنه تياره سي
نژدې دوست راته لپوه سي
زما پرور خيال د پسه سي
زړه غمجن سي سترگي ژاري
پخوانی پخې خبري
لرمنه د نورو کله

تل د زورد پاسه زور سته
هم د سرد پاسه سروی
د ولس نه دي څه زده کړه
بنه بی زده کړه بیا کوزده کړه
ته د باد پر نیلي سپور بی
ناخبر د کلي کور بی
نن د خپل خاوري پېغور بی
کال دي تېر سو په لکړه
اوس ضرور ده بنه ککره
پخوانی پخې خبری
راته غم د پاسه غم دی
زما پر غاړه نن چاره ده
سور غمی راته پیدا کړه
په دوستي کي د بنمان سته
پر بغل دي غلیمان سته
تېري سوي څپې پر پرده
ځانته نوي چاري کښېرده
د ازار نه زړه کي رپرده

زه په تمه ته بيغمه

امانزی دي نه منمه

ناروي ۱۵ نومبر ۲۰۱۱

تاریکه وه

ورور کیسه راته کوله
توره شپه وه تاریکه وه
سرې د ژمي شپې وې
تور لوگي وه په هوا کي خر خپدله
ارامش د روح هیخ خای نه معلومېږي
هره ورخ یو پېښه کېږي
د اسمان پر مخ پرته توره پرده وه
پورته کښته د اوریخو د بدبه وه
د وحشت لمن خپره وه
توره شپه وه تاریکه وه
په درانه خوب کي بیده وم
نابره د درنو توپونو ږغ سو
زه راوینس سولم له خوبه

ما ويله چې نن بيا ده کومه لوبه
خو ضربې د هاوانونو
که مرمی وې د توپونو
يا انداخت وو د تانکونو
چيري بيا نوی ماتم سو
توره شپه وه تاریکه وه
خپل پتو مي پراوړو کړ
لڅي پښې مي ورځغستله
چي راوتم د کوره په کوڅه کې منتظر سوم
غلبلي سولې په زوره
حالت سم نه څرگندېږي
لوري کرې پورته کېږي
هيڅ مي سر نه په خلاصېږي
توره شپه وه تاریکه وه
يو وارييا نور درزهار سو
سوي چيغي تر غوږو سوې
پاس پر سر د ټوله کلي
دوه درې کوره سره پري

ويجاړ درې واړه کورونه
نه بې ورنه د پو الونه
چي تر لاندې وه هډونه
توره شپه وه تاريخه وه
لوی واړه تر خاورو لاندې
د چا ماتې ککړۍ وې
بې کسي وه په غمو کي زه لوبدم
په هيڅ شي نه پوهېدم
څوک لا وخته شهيدان وه
نور پر لاري ور روان وه
خپل په ځان پوري حيران وه
ما ورو تر لې زني
توره شپه وه تاريخه وه
زه چي ور غلم صحنې ته
د مرگونو سلسله کي
د خواخوږو کمبودي وه
بېوزلان په وينو رنگ ټوله تپېږي
چي شل تنو ته رسېږي

شهادت لره ستنبړي
مرستندوي خو بيخي نه وه
توره شپه وه تاريخه وه
خني کور تر کور تباه سوه
چا کي يو يا دوه ژوندي دي
هم واره وه هم خوانان وه
نراو بنخي ماشومان وه
ما ويل يا پروردگار
ساتندوی يې مددگار
رحم وکړې ته بداره
توره شپه وه تاريخه وه
هيڅ گناه يې نه درلوده
په هيچا يې غرض نه وو
خپل په محکه کي لگيا وه
نه اخته د چا په غلا وه
په بڼه خوی کي برملا وه
خپل په کور کي سره ټول وه
ټوله يو کور او کهول وه

نه محتاجه د کچکول وه
توره شپه وه تاریکه وه
نه روغتون په شاوخوا کي
نه ډاکټرو و نه درمل وه
رډي سترگي مو کتله
بنايسته ځوانان وگوره چي بي واره شهيد سوله
د مرگو مېله پر کېږي
هيڅ مدد نه ور رسېږي
د هر چا زړه پر سوځېږي
توره شپه وه تاریکه وه
د ظالم د بنمن له لاسه
لوی کوچنی مو تباہ کېږي
سحرگاه سوه د سهار په لمرختو کي
اولس گرځي په کوڅو کي
خلگ ټول اگاه کېدله
پسپسک سو يو له بله
چي دا څنگه پېښه سوله
توره شپه وه تاریکه وه

لوی ناورین پر ټوله کلي
د افسوس د غوښه پورته
خوک روان سول هدیرو ته
د قبرونو جوړېدو ته
دوی ویله خدای ناترسه ظالمان دي
خپل د خلگو د بنمنان دي
د پردیو نوکران دي
توره شپه وه تاریکه وه
بنخ سوه ټول یو ویشته نفره
دغه خلگ بې گناه وه
سبا ورځ په فاتحه کي
مشران وه په جلسه کي
بس پوښتنه به کېدله
چي دا څنگه پېښه سوله
چا چي کرې دا گناه ده د لته چانه پېژندله
توره شپه وه تاریکه وه
خلگ ټوله وه په وام کي
ټول جرئت ورځني تللی

خپل دښمن ورڅخه ورک دئ
هر هوښيار ورته هک پک دئ
يو هد ف ښه خرگند پري
په يو لاس به هر څه کېږي
که يو نه سو کلی کور به ويجاړېږي
ټوله خلگ په دې سلا سوه
توره شپه وه تاريخه وه
دغه حال چي چا ليدلی
پراولس يې زړه سوځېږي
زمورې افغان اولس ته گوره
ورور بېزار د خپله وروره
يو ځان خرڅ کړي پر پرديو
سترگي سرې وي يو تر بله پر چوکیو
د پيسو په وجه باندي اخته سوي پر بديو
توره شپه وه تاريخه وه
ظاهري خبري ډېري
اتحاد راڅخه ورک سو
اعتماد او باور نسته

دورنگي په يارانہ کې

خوند د ورور په زولانه کې

امانزيه خپل سري سوه خلگ ډېر بڼه په پوهېږي

ورته گوره خپله دوی پښېمانه کېږي

هسي وخت ورنه تېرېږي

ناروي ۰۲ اکتوبر ۲۰۱۱

لوی اختره

لوی اختره بختوره
خومره تاته په هوس وم
ما ویل زړه به می څه بناد سی
لږ وزگار به سم له غمه
زه به وکړمه څه دمه
ستا په غږ کي خوشحالی وي
پاک لباس نوي کالی وي
په هر کور کي مهماني وي
که وطن دي خپل وطن وي
لوی اختره بختوره
که آرام وي لږ فکرونه
د اسلام په ارزښتو کي
که څوک لږ څه معتقد وي
زړه دي سوځي پروطن خپل

رحم وکړې پر گلشن خپل

د خوارانو غریبانو

د بېوزلو یتیمانو

د بې کسه افغانانو

چیغې پورته تر اسمانه

لوی اختره بختوره

زمونږ کور په کور غمونه

صرف خوشحاله خو کسان دي

زړونه چوي سته دردونه

ډېر نا حقه پرابلمونه

هره ورځ ویني تویېږي

سم فکرونه زخمې کېږي

جنازې دي روانېږي

جوړي نوي بهانې وي

لوی اختره بختوره

د نړۍ مسلمانانو

دعا وکړئ لوی څښتن ته

غضب پای ته ورسېږي

بختور ورته اخترسي
لوی اختريې بختورسي
زړه ازاد فکر ارام وي
خوشحالي کور کي مدام وي
د اولس خرگند مرام وي
افغانان به سي نېکنامه
افتخار به امانزی کړي
چي خپل سر تر سپلنی کړي

ناروي

۰۴ نومبر ۲۰۱۱

زه باران یم

زه باران یم په حکمت باندي اورېږم

په بهار کي ښه پیغام راسره مل وي

د ژوندون ښه وسیله یم

طبیعت لره تحفه یم

په شېبو شېبو مي گوري

انسانان راته محتاجه ښه پوهېږم

ستر قدرت دئ په هوا کي خاڅکي کېږم

هم په غرونو هم ځنگلونو کي ځلېږم

زه اورېږم زه اورېږم

ټول بشر سترگي پرلاري وي و ما ته

محتاجانو ته خدمت دی په پوهېږم

پېرزوینه په رشتیا راسره تل وي

شین خراغ د شني فضا راسره بل وي

هوا پاکه فضا پاکه تنفس ته

د هر گل بڼه غورېدو ته مهربان یم
د زوزانو ژوندانه ته زه روان یم
زه د غرونو هسکو څو کو ته عیان یم
زه اور بېرم زه اور بېرم
چي زه نه یم پرېشاني په طبیعت کي
د سبحان په ستر رحمت کي حسا بېرم
احساسات د نېکبختۍ ما ته سنبل وي
پروازونه په هوا کي زما لپاره
هم پر لورې هم پر کښته زما لاره
شارپي محکي اوبه ومه
شېلې ټولي ډکومه
وچي محکي لندومه
زه اور بېرم زه اور بېرم
کله کله چي ژلۍ مي پر بغل وي
توپان زما بې ارادې وي
تند شمال زما په خوا سي
يا توپان ورسره راسي
پر چپه مخ راولاړ سو

زما مسیر رانه خطا وي
سرگردان پر هره خوا وي
د هر چا سره جفا وي
زه اور بېرم زه اور بېرم
بهار تېر سي دوبي راسي
گرمي هم لمن خپره کړي
لږ خوبونه زه کومه
کله کله زه راځمه
منی خپل رنگ را بنکاره کړي
د زوال ما وسيله کړي
حياتي لاره قبضه کړي
شنې شنې پاني ژرومه
زه اور بېرم زه اور بېرم
رژېدل د پانو راسي
تويېدل د گلو بيا سي
ژمی راسي تند بادونه
ارامش د خوند خوبونه
ټول سي هېر د ژوند چرتونه

زه په واورې الیشېږم

زه ټولني ته تحفه یم

امانزي زړه ته توبنه یم

زه اورېږم زه اورېږم

ناروي ۲۸ مارچ ۲۰۱۱

توره شپه

خدايه كله به دا توره شپه رنهاسي
 د وحشت طلسم مات بيرته سباسي
 د تاريخ په سخت پړاو كې سرگردان يو
 افغاني فکرونه بيا پريوه خواسي
 لاس په لاس چي ټوله خلگ سره ورکړي
 خط په زغرده د دښمن سره جلاسي
 د ملت واگي كه ستا په لاس كې نه وي
 غلبلي به دي او چته په هواسي
 د پرديود ياري نه پرهبزوكړه
 مستقبل كې به فکرونه په غوغاسي
 د بحران نه د نجات لاره پيدا كړه
 عقل واچوه په كار چي زړه شفاسي
 د ناسور زخم وچود كې خاله نيسي
 يو وحدت دئ چي هغه لره دواسي
 ناخرگنده اينده لري په مخ كې
 عاقبت يې سنجوه چي خه به راسي
 ستونزي كله حلېداي سي بي زحمته
 پيوسون كې به توبنه ترسترگو بيا سي
 معاملي دي خطرناكي په وطن كې
 سترگي خپل پرپټول ستره جفا سي

هر افغان دي تر خپل وسه تالابن وکړي
چي غايه او ارمانونه به بر ملا سي
د ظلمت تغرب به هله زموږ نه ټول وي
امانزيه چي نفرت ورتنه پيدا سي

ناروي

۲۴ سپټمبر ۲۰۱۱

تاته وایم (پ)...

په تاریخ کي شرمېدلی نه دي عهد نه دي پیمان سته
په اسلام کي رسوا سوی نه دي قول نه دي ایمان سته

ډېر مختوری د دنیا یې دورنگي په تا اخبلي
شرمېدلی د زمان یې په هر کار کي دي تاوان سته

په قتلونو کي س هیم یې د زرگونو انسانانو
ډېر بې شانه ظالم سوی نه حیانه دي وجدان سته

په ظاهره مسلمان یې خو پاکي په تا کي نسته
خپل په زړه کي منافق یې بغلو ته دي شیطان سته

یو وار مخ ته خدای حاضر کړه بېرته دده د خبستن نه
فکر وکړه په ژوندون کي په انجام کي دي زیان سته

ظالمان نسکوره کيږي سوال جواب یې دی په مخ کي
په غضب د خدای ککړ سې مستقبل کي دي پرسان سته

ستا ضمیر او باطن دواړه درنه غرق په توطیو کي
امانزی به دي شاهد وي چي و مخ ته دي بیان سته

ناروي ۲۴ فبروري ۲۰۱۱

څلوريزي

د اور په تنه تنه کوره کې پښتني هيلې سـوـخـېـرې
سـرـتـر پايه لولپه سوم لامې لورې کرېرې خېرې
زه افغان يم خـر پښتون يم تل مين پر ازادي يم
يو ارمان لرم په ژوند کې چې وطن به ابادېرې

تـو ل پښخه کسه خوش حال دي بنگلـو تـه
خپل د ورور ويني زبېښي خوښ دي پيسـو تـه
کـرې شپه دېر سرگردان وي په چرتـو کـي
چې د غلا پلان تـرې پردي تونـو تـه

درته گـورم چـي وړانـېرې زمـا و طـنـه
هـره ورځ بـه زخمـي کـېرېرې زمـا و طـنـه
د نفاق ميوې چې کور په کور خړه وي
خداي خبر چې به رغېرېرې زمـا و طـنـه

خوک چې پوه نشي په زيـان د خپل تـولي
يا اگـاه نشي په تـوان د خپل تـولني
دروازې بـه تـکـوي تـل د پـرد يـو
نـه بـه ويني تـول نقصـان د خپل تـولني

پسرلی سو هري خوا ته د بيد مشک سايبې جوړېږي
 باغ ارم شاپېری ناسته د پلنگه ليرې کېږي
 تور کاکل پر سترگو خوړند د بنکلا نظير يې نسته
 افغاني کالي په تن کې متيکې باندي څرېږي

اور بل سوی پر سرونو سو څوي کورد پښتون
 هر پردی چې کور ته راسي سي د بنمن نورد پښتون
 سد دي خلاص کړه فکر وکړه چې اصلي خبره څه ده
 زما په اند چې تربگني ده ختموي زورد پښتون

درحمان بابا د پوان به سي په کار خپل
 څه بنه وايي چې درې اصله دي کړه يار خپل

چې پرې غم غلطوم درې مې محرم دي
 يو قلم دوهم کتاب دريم اشعار خپل

ای انسانه پر خپل سر مه کړه ظلمونه
 گوتته ايسسته د ماشي پرې پرېده مرگوننه
 ملامت خو توپک نه دی خپله ته يې
 د ظالم عمردی لنډ سته متلوننه

توان په توان

د پردیو د پسرگو ممان پریو ه ټکي
 توان په توان باندي ماتېري په هر څه کي
 د دښمن په ژبه ځان که بڼه سمبال کړي
 نور شکست به یې حتمي سي په ورشه کي

نن خپل ورور راته اغیار سوزه یې وینم
 د پردونو نه زه رد ارسوزه یې وینم
 د وروري لباس په تنه خنډې خبري
 خو تر شا خنجر په وار سوزه یې وینم

د ساحل په جنگ خپې د اوبو راغلي
 د پتنه کورت ته لمبې د اورو راغلي
 یو د تیرو بل د اور سره په جنگ دي
 د افغان پسر حملې د پردو راغلي

قافلي د ازادۍ رانه ستنې سوي
 د اولس پر زړونو بیا د غمگي شپې سوي

د خلاصون شمعو خاموشه تاريخه سوه
خوار پښتونه يو ځل بيا جوړي درې سوي

ورور هم ورور ته بلا کېږي کله کله
هېڅ د ځان نه نه شرمېږي کله کله
د بابا پرميراث سترگي پټې نيسي
خپل گروان ته نه ځير کېږي کله کله

د خبرو لور ناصحه د کتاب خبري پرېږده
په عمل کي ځان ښکاره کړه د غيا ب خبري پرېږده
انسانان څومره ظالم دي رحم نشته يو تر بله
ويني زېښتي بي توکله د عذاب خبري پرېږده

هم نشين د بدو خلکو تاون ويني
ابرو توي په سپېرو خاورو نقصان ويني
مشرانو مور ته کړي هدايت دئ
څوک چي مل وي د بد کارو زيان ويني

که مي غوټه د زړگي خلاصه کړم چاته
معني دا چي ځان په کس ته ورم بلا ته
که ښه نيت ياب د کردار وي پکښي نغښتي
دواړه يودې فکر او خيال ترم سبباته

د کور چاري چي تنظيم وي نظامت دي د مېرمنې
 که سمبال وي ټولې چاري شجاعت دي د مېرمنې
 چي مېرمن په منع کښي نه وي ټولې لاري دي ويجاړي
 ژوند چي څومره ځي پر لور ه صداقت دي د مېرمنې

بې نشې څمار څمار سم چي را ياد د گلو باغ کرم
 ترانې د خوشبختۍ وې چي راجع ورتسه د ماغ کرم
 خوندي شپې او ورځې په تلوار سوې لادر کي
 اوس ارمان پسې کومه بې فايدي زړه ته سماغ کرم

افغانان چي ټول کرېزې څې گناه ده
 ظالمان چي پر غورېزې څې گناه ده
 چي حمله د چپا وراسي تاريکو کي
 بې له جرمه طالب کړېزې څې گناه ده

نن که ځوان نسل تنویر د خپل ولس په ارمانو سي
 د تعلیم لاره دي خپل کړي چي اذهان په وینښېدو سي
 په روښانه مفکوره به خدمتگار سي د ټولني
 وین زلميان دي هڅي کاندې چي تيارې په ورکېدو سي

فكرونه

زموږ د خوب او خيال فكرونه ولاړه څه سول
 څه چې زړه مونه غوښتله زموږ مله سول
 خپل د تور پېكې همزولې سره ورك سوو
 پرېشان فكرونه ټوله د وطن په اندېښنه سول

كه ښكاره سي ټول مرموز افكار د فكر
 كه د عقل او منطق سي لار د فكر
 پروانه چې وزر سوو څي په پوهېږي
 ځكه وي پر دغه كار اختيار د فكر

نن د عقل مورو پر اس سپاره سول
 په پردې هيله وطن ته په كاته سول

خپلې گټې معتبرې بهانه كړې تړونونه
 خبره مخامخ چې د وطن په معامله سول

ستا پر زړه چاره تېرېږي زما وطنه
 د سپين گل پانې رڼېږي زما وطنه

بیا به چیري ماتوم د هوس تنده
پروقتار دي تېری کېږي زم اوطنه

د هلمند خپي م وورخ په ورخ بیدېږي
د ترنک شونډي سپرې رامعلومېږي
ارغسانه غېږدي تشه د زمريانو
ارغندا به دشملې غمی دي لوبېږي

د خوبنی کاسه نسکوره سوه زړه کي
د رنډا پوه تاریکه په هر څه کي
اختر ونه او جش نونه دي نور نسسته
څه چي کېږي ټول د بل په اجازه کي

خپل د ځانه بي خبر په نام پښتون دي
د پردو په جال کي پروت هر گام زبون دي
د رانه خوب کښي غلبه ده پر راغلي
لاره ورکه هر سههار ماښام مجنون دي

بنکلي پبغلي سترگي سرې په ژرېدو سوې
افغانی شملي پر سر په خړېدو سوې
هر څه گورم چي دخپله لاسه کېږي
پښتنې هيلي مويي پا په کېدو سوې

لوی خاوند هغه د ټول جهان واکدار یې
 اختیار ستا دئ چې مالک د لاله زار یې
 خیر او شرد هر بشر ستا په اختیار کې
 غلیم مات کړې ته څښتن پروردگار یې

شتمني د کور تالازه مې پرې پرې سو
 دارالامان قصرو وچا را پرې سو

خدا یه ته پر دې وړانکارو غضب وکړې
 ښکلی قصرو کنډواله څرې څرې سو

پرهارونه دهیواد که مکروبي سول
 خپل د لاسه بهې له شکه بهې غوري سول
 د وطن بچیان مزدور سول په دالرو
 په پیسو باندي خرڅ سوي نور پردي سول

که د زړه پیغام زما ننن عکاسي سي
 د قلم په ژبه لیکم چې عیني سي
 لور پیغام د آزادی دئ نوي ځوان ته
 امانزی به یې لیکي که یې روزي سي

ناروي ۰۲ د سمبر ۲۰۱۱

چاربيتې

په خيالو کې د ځوانۍ زه ډوډېدلېم
 د زړگي پر هوسو بېه تېرېدلېم
 خپل د ژوند بڼو بڼو خاطر ته ځير کېدلېم
 گاهي زړه بېه وو غمجن په ژرېدلېم

په خزان کې مېرور د زړه هوس سې
 مرام ټولنه رېږدېدلې خپل په وس سې
 چينغي پورته تر اسمانه په جرس سې
 زما په اند چې بې له اوره سوځېدلېم

چې مسکا په خوله کې ويېنم د جانان زه
 په خوښيو کې تېرېدلېم د جهان زه
 هلته ځان احسان مند بولم د سبجان زه
 فکر کېم په دې حال به نه ارزېدلېم

د اسمان ستوري ځلېږي ورتنه ځيريم
 د سپوږمۍ مختنه نڅېږي ورتنه ځيريم
 يو په بل باندي نازېږي ورتنه ځيريم
 ډېر رمزوننه چې هېڅ نه په پوهېدلېم

که مـي ژبه په پـه بيان سـي د غـمونـو
که د زړه قفس خـالي سـي د گـرومـونـو
هغه ته ټول راتـه بـلا سـي پـه خـرمـنو
هـره وړخ پـه خـپـل عـمـل پـنـبـل پـمانـبـلـم

کورني شعرونه

حقيقت خدای ته معلوم ملامت پکښې کې نسته
خه چې پېښ سوه هغه تېر سوه عدالت پکښې کې نسته
عمردې پردي په نصيب سه د تعلیم لاره کړه خپله
خان اوچت کړه تر همزولو مرسته وکړی یو تر بله
د نښه علم سې خاوند نښه ادب دي په نصيب سه
امانزی درته دعا کړي مرستندويه دي حبيب سه

ناروي ۰۳ اپریل ۲۰۱۰

مراکو

وړاندي دوه کاله زه تللی پی په سفر وروم
سـیاحت و مراکو و کـی پی په چکر وروم
بنايسـته کـلی بنـارونه پی په ساحل کـی
بنـه مـی زړه ته نه لوېدلـه پی په خبر وروم
تـول بنـارونه حصار سـوی پی په قلعه کـی
شـاوخوا جـگ د بوالونـه پی په نظر وروم
د بنـمانو تـل حملـی پی په ردوی کـولې
زه د دې خوا وری تـاریخ نه خـه خبر وروم
په ساتنه کـی د خپل اولس یـولاس وه
هر سـری ویل چـی زه د وطن سـپروم
د وطن دفاع ضرورده هر اولس ته
امانزی چـی په تـول ژوند ارمان پی په سروم

ناروي ۳۰ اکتوبر ۲۰۱۱

بڼه نیت

هغه څوک چې دعوه گيړد صداقت وي
 ياپه ژوند کي طرفدار دوضاحت وي
 زاهدان که په تقوي باندي مصروف دي
 ياسمبال په لور شعارد عدالت وي
 که څوک شيخ وي لاس يې پورته تل دعواته
 په مسجد کي دي خادمد تلاوت وي
 دچاهيله خرابيات او مناجات ده
 يايي لاره انتخا ب د شرافت وي
 دچاپاک زړگي د صبر وي الله ته

يايې بڼه نيت پراولس د حمايت وي
 څوک ظالم سي غوښتي خوري د خپل ملگري
 ورنه تللي خپل ضمير د کفايت وي
 چاچي وينې تل زبېښلي د اولس خپل
 توتته کړي يې وجهدان د قضاوت وي
 خپل عمل د لاري مل مخ ته هينداره
 په بد نيت کي ټول الزام د خباثت وي
 څوک چې خوښ کړي سرخوږي په خپل اولس کي
 بڼه عمل کړي مخالف د حماقت وي

مسـتقبل ته څه پـه کـار دې امانزیه
په پاک زړه چي څه کول د عبادت وي

ناروي ۲۵ دسمبر ۲۰۱۰

سرباز

ډېر اوچت خيال مې په زړه کي چي سرباز سم
 په چوپړد خپلي خاوري کي ممتاز سم
 ورلاهوسوم سمندر ته پتېي سترگي
 هڅي ډېري مې کولې چي اوباز سم
 لالهاند او سرگردان په لوی خپو کي
 وهل سولم د هر پانه چي ناراض سم
 بېغوري تر حد وتلې وه نجات کي
 بې خبر چي پروت په جال کي يې همراز سم
 نا اميده هلې ځلې د خلاصون سوې
 په يو چانس کي د وتلو ترې جواز سم
 چي خبر نه يې دلاري مه پر غغله
 خطرونه پکښي ډېر سته چي کم راز سم
 دوست دښمن د واره په نوي بڼه گوري
 عقل وپښ سې ډېر ناوخته سترگي واز سم
 امانزي شکر گزارد خپل قسمت يم
 د خلاصون په هيله ناست چي پکښي باز سم

ناروي ۱۹ دسمبر ۲۰۱۰

وليجان

د ځوانۍ يـوانـديـوال مـي وليجان وو
 خـداي شـاهـد دئ چـي بيـخي رابـانـدي گـران وو
 بـنـه صـفـات يـي درلودلـه پـه يـاري کـي
 بـنـه غـنـبـتـلي پـه غـيـرت کـي نـامي ځـوان وو
 پـه قـصـاب بانـدي مشـهور وو کـنـدهـار کـي
 هـم د بـر و دروازه کـنـبي يـي د کـان وو
 پـر هـېـزگـار خـلگ يـي ډـېـر بـنـه خـو بـنـېـدلـه
 مـرچ اغـاتـه بـه ورتـلي څـومـره يـي تـوان وو
 لـر خـنـدا او مـسـخـرې بـه يـي کـولې
 بـنـه يـي نـيت بـيـخي پـه زړه کـي مـهـر بـان وو
 ډـېـر غـنـبـتـلي دلاوړه پـه خـپـل وخت کـي
 خـرابـات يـي خـو بـنـېـدي بـه يـي گـو مـان وو
 د مـارانو پـه نيولـو بـه خوشـحال سـو
 هـره ورځ بـه پـه لـنـدي پـسـي روان وو
 يـوه ورځ يـي ظـالمـي لـنـدي و خـوړ
 خـپـل تـر کـوره چـي راتـلي حال يـي پـر پـشان وو
 ډـېـر نـاځـوان مـرگـي بـي وختـه پـر مـېلمـه سـو
 روح دې بـنـه د وي امانـزي بـه بـنـه انـسان وو

ناروي ۲۱ جنوري ۲۰۱۰

غمیزه

غمجن زړه مې پرېشان سو پښتون تاج راڅخه ولاړی
ډېر افسوس راته ولاړ سو ځوان سراج راڅخه ولاړی

باتوران پر کمېدو دي خدایه ته مو مددگار سې
لوی ناورین پر موږ راغلی ربه ته زموږ سازگار سې

طاقت ستا په شان کي ډېر دئ موږ بېوزلي بندگان یو
تور ماتم پر موږ راغلی ستا درحم محتاجان یو

ستر پښتون وو په غیرت کي د فامیل جگه شمله وه
دهمت نظیر یې نه وو سراج هر چا ته اوږه وه

دا مرگی څومره ظالم دئ چي تازه گل یې خزان کړ
امیدونه ټول په زړه کي ډېر بې وخته یې توپان کړ

رحم وکړې پاکه ربه ستا فرمان قبول پر سترگو
په دعادرتنه زاري کړو روح یې بنیاد کړې د دوی ګردو

د زړه صبر دې خدای درکړي زما گران حمد الله خانه
امانزی دې غم شریک یېم د نور غم سې په امانه

۲۰۱۱ گسټ ۲

رنگارنگ شعرونہ

ویر

افغانان تـول ویر کـی د وپـېرې
 پـر خپـل ولـس مـی زړه رپـېرې
 تـول زنگـاوات غـم کـی غمـېرې
 افغان ولـس اور کـی کړـېرې
 خالقـه تـه فضـل پـرو کـرې خـه پېـنـېرې

د یکـشـنـې ورځـی سـهار و
 د حـوت د مياشـتـي نوبـه اـرو
 پـه کـلـی کـور کـی پـسـهار و
 تـود پـه مرگـونـو کـی بـازار و
 شـپـاړس نـفـر د شـهید کـور تـه سـتنـېرې

پـه خـبر تـولـه کـنـد هـار سـو
 د هـر افغان پـر زړه پـرهـار سـو
 د شـهیدانو جـونـاتـار سـو
 ارمـان ارمـان راتـه تـیـار سـو
 د مؤمنـانو شـهادت مـی نـه هـېرـېرې

امریکایـان ورځـی هـر کـور تـه
 پـه نیمـه شـپـه کـی د دوی لـور تـه
 د سـرو مرمیـو شـو ماشـو تـه

د خپل بډا دار پخواني پورت ته
د شرمونې لاندې د لاسونو په ودرېدو کې

لابېل ته تر څو داسې وحشت وي
يې د پادېردو منافقت وي
د نېسو ځوانانو بډا په رحلت وي
د ماشومانو شهادت وي
که دا نفاق وي نور سرور نه بډا خپري

فکر کوئ پدې ظالمانو
سوه زهرجنه ترمه مارانو
بې عقول دي تر لېونيانو
په مرگ نشته تر شرايبانو
زه اماني فکر کوم دوی بډا ستنېږي

ناروي ۱۱ فبروري ۱۲

ګونګۍ ژبه

په ګونګۍ ژبه مې هر چاته گویا یم
د ولس په درد اخته زه شپه بیګاه یم
د بابا توره زړه سوه نه خله پېرې
د شملې غمې لوېدلې که به لوبېرې
د نیکونو نام نښان سپرې په دوړو
بېچاره ولس وزگار نه سوله شخړو
ته د فیل په غوږ بیده یې د زړه سره
سې په غبرګو سترګوړوند مات ته ککره
د وطن هیلې ناسامرادي ورت ته ګوره
امانزیه خلاص به نه سوله پېغوره

ناروي ۲۹ مارچ ۲۰۱۲

سېلابونه

اوبنكي به قطري جـ وړ سـ يـلابونه سـي
زمـ وړ بـه نـيمه خـ و ا تـ و ل ا ر م ا نـونـه سـي

غـ و ا ر ي د بـنـ مـنـان مـنـگـ و لـي بـنـخـي كـړـي
چـ و ر بـه ذـخـي رـي تـو لـه كـانـونـه سـي

كـ و ر پـه كـ و ر بـه شـيـن و ي د نـفـاق مـرـض
زړـو كـي بـه زـخـمـونـه پـر هـا ر و نـه سـي

بـيـا بـه پـسـر لـي كـي گـلـان مـړ ا و ي و ي
هـر خـا ي بـه تـر يـنـگـلـي ا و ا ز و نـه سـي

نـه بـه و ي ر ا سـتـي ا و صـد ا قـت مـنـخ كـي
و ر ك بـه و طـنـپـا ل سـم تـا ر يـخـونـه سـي

د ا فـغـان بـا تـو ر ه خـا و ر ه كـه سـتـم كـي سـو ه
لـو تـبـه د ي جـنـگ غـر و نـه ا و بـا غـونـه سـي

شـپـي بـه تـر سـه هـا ر ه مـا تـمـونـه و ي
جـ و ر بـه ا مـانـز ي تـه ز نـد ا نـونـه سـي

٢٢ فبروري ٢٠١٢

سپوږمۍ

د سپوږمۍ لنگر لوېدلې سمندر کې
داسې برېښي اور بل سوی په چمبر کې
د شغلو ځلا لسه ورايسته معلومېږي
سرې لمبې چارپیره سوي په اختر کې
سحرگاه سوه سپېدې لړ پرچاودېدو وه
پورته کېږي اذانونه په ممبر کې
تماشاه د بنایست د پرېبې نظیره
شاوخوا سولې کوترې په غمبر کې
بلبلان چې ریز ششروع کېږي امانزیه
شپې سهار ته روڼوي خوند په سحر کې

ناروي ۲۰ مارچ ۲۰۱۲

زنګاوات

دغه څه رنگه انصاف که مساوات دئ
سورپه وينو غم لړلی زنگاوات دئ

موراو پلارد خپل بچوسو سره بيده وه
پتيرغل د نيمې شپې کوم مجازات دئ

نوراو بنځي ماشومان لژند په وينو
خواروليس ته د مرميو مکافات دئ

بېرحمان د عدالت کوي خبري
خو عمل ئې د خونخوارو روايات دئ

نه به بچيان ئې بې گناه ټول شهيدان سول
تاسې خدای دغه وحشت که کرامات دئ

شپاړس تنه شهيدان شپړنور زخمي وه
د وحشي امريکايي اردو عادات دئ

تيل پاشلي اوربل سوي وو پرمرو
امانزيه دغه بل رنگ د تاريخي و جنايات دئ

ناروي ۱۱ مارچ ۲۰۱۲

ژوندون

تازه پسانې د ژوندون مې مېر اوې کپېرې
بڼه پوهېږم چې کړار کړار رږېرې
ژوند چینه کې مې رنې شغلې لیدلې
هغه ټولې ورځ په ورځ رانه ورکېرې
د بڼایست گلان خزان ته منتظر دي
د نصیب سره یوځای بڼه روانېرې
که د تبې غاږګۍ سوه در په غاږه
خدای خبر چې هلته څه به راپېښېرې
څو چې عقل دي رسېرې کار ترې اخله
امانزیه په پردي لار ټولنه ستنېرې

ناروي ۱۴ اګست ۲۰۱۱

د ژوند ثمره

ثمره د ژوند د دې ولاړه لـــــــه اختيـــــــاره
 ستا ننه ورکـــــــه خپلـــــــه لاره لـــــــه تلـــــــواره
 سرگردانـــــــه د پرديـــــــو پـــــــه چـــــــو پـــــــر کـــــــي
 وخت عبث در نه تېر ســـــــوی پـــــــه روغـــــــېر کـــــــي
 دروازي چـــــــي تـــــــکـــــــوي د نـــــــورو خلـــــــگـــــــو
 خورې بـــــــه تـــــــه واري پـــــــر ســـــــرد غـــــــټـــــــو گرگـــــــو
 شاوخوا مـــــــي اور بـــــــدل چـــــــي تـــــــه ره بـــــــري يـــــــې
 اوس خرگنده ســـــــوه چـــــــي تـــــــه چـــــــېر تـــــــه نـــــــو کـــــــري يـــــــې
 چـــــــي پـــــــه لومـــــــه د پرديـــــــو کـــــــي اســـــــير ســـــــوي
 خان دې بايلـــــــه پـــــــه ټولنـــــــه کـــــــي فقير ســـــــوي
 سردې کنبـــــــته کـــــــر څرگـــــــر بـــــــوان کـــــــي څـــــــه دې کـــــــرې
 عام وژنـــــــه کـــــــي دې خوینـــــــدي کونـــــــدي کـــــــرې
 چـــــــي خوش حال يـــــــې پـــــــه عمـــــــل د مغرضـــــــينو
 پـــــــه ازار بـــــــه ســـــــي ککـــــــر د معيوبـــــــينو
 نه دې دین نـــــــه دې دنيا ســـــــوه خوار کيـــــــه
 ستا نـــــــه هر څـــــــه ټول خطـــــــا ســـــــوه لېونيـــــــه
 يـــــــوه ورځ بـــــــه پـــــــه غضب د خداي اختـــــــه ســـــــي
 درنـــــــه ورک بـــــــه نوم نېـــــــان او بـــــــي پـــــــر ده ســـــــي
 امانزيـــــــه داســـــــي خلـــــــگ د زړه ســـــــوي دې
 څو ژوندې دې پـــــــه چـــــــو پـــــــر کـــــــي د پردې دې

ناروي ۲۷ مارچ ۲۰۱۲

د لیلې د نبت

په سره ژمي نوي غم زما په خوا سو
 د نړۍ وحشي ظالم چي په فتوا سو
 ل و غمیزه به راځي پر بنسټ وځوانانو
 ټول جهان حساب کوي پر بگېلانو
 کال و دوه زره او یو پوه د سمبر کي
 سوم اسير د دوستمیانو په چمبر کي
 غوره سو وي ول په زور د خارجیانو
 خوشحالي جيون نه په ډگ په ډالرانو
 هر سړي چي به کتل زموږ و شان ته
 داسي فکري کواوه گوري حيوان ته
 هر گړي به نوي نوي تبصرې وي
 د هر چا بابه زوروري قوماندې وي
 ليري ليري د عقلو و بشردوستي وه
 فيصلې به د دوستم ياد پردي وه
 وساطت د سره صليب چي راپيدا سو
 لراميد د نوي ژوند فکر کي بيا سو
 فرمانداره امريکا او دوستم دواړه
 موافق سو وه فيصله د غم تياره
 افغانې طالبان ټول به عفو وه کېږي
 طالبان پاکستاني به رخصتېږي
 نور پردي خلگ په رنگارنگ گروپو کي

ملل متحد ته تسلیمېږي په جوړو کې
 د دوستم یو فیصله سوله عیان نه
 ټول به ځو تر لوی محبس په شېرغانه
 څو وگړي په وږي تېري انتظار سوو
 ننا بېر د د م و ترو غره سار سوو
 په لس هاوو مو تران پر لسه پسې وه
 پکښې بهار کانتینران او کسه ډېرې وه
 موږ په ډله ورو لوبدلو کانتینر ته
 د پسو په شان تیل په سولو مقر ته
 ځای د پنبه د درېدونو نه وو دنته
 پاته نه وه د ژوندون ه شیخ نوره تمه
 دروازې تړل کېدلې په زورو کې
 هم وهل هم ټکول وه په تمبو کې
 څوک لنگی او څوک سدری اخلی بی شان
 ساعتونه او کالی اخلی بی توانه
 له قندوزه حرکت سوو شېرغان ته
 مسلمانان غوږ پر نیسه دې بیان ته
 چې پېر لاري گولایانې وې مارپېچه
 طالبان ټول کانتینر کې سوو سرگیچه
 په یخني کې د خولو را باندي چور سوو
 هر سړی او بو چنبلو ته مجبور سوو
 کرږي پورته د گرمی او هم له تندي
 که هر څه نارې وه او ورو ملندي
 جاره ورکه خولې په یو بل لگیدلې
 خپلې خولې به مو په وینو لنډولې

يو د بل به مو خو لې سره خپلې
 بيا هم ډېر و د مرگي سلگي وهلې
 نيمه لار لاد سفر ننه وه تكميله
 بنو ځوانانو بيا د مرگ پولسه ليدله
 په زرو ځوانان شهيد سول كانتينر كې
 صرف شل تنه ژوندي پاته وه محشر كې
 تاريخه وه چې موږ راغلو شېرغان ته
 كڼدي وخته ايسل سوي گورستان ته
 په نوبت هر كانتينر تخليه كېږي
 بله و زرباندي تر خوا ورو لاندي كېږي
 په يو چا كې چې نفس لاهم ژوندي وي
 بهي دريغه ده د گولي باندي شپې وي
 يوه كنده چې شپې زره مټره كېږي
 د ليلې د بخت كې ځوانان هلته بنه خپري
 عجابه قتلگه گاه سوه په نړۍ كې
 دغه كار و سو كاملاً بهي غوړي كې
 كله ټول طالب د جنگ محاصره سوه
 هلته شپې سوه روان بيا مخ پر غره سوه
 يو څو ورځې چې په غره كې پر تېرېږي
 وږي تېرې مجبوري كېنه ته راسه تنېږي
 د دوسو تم قواوو دوى محاصره كړه
 په پلمه ئې يوقلا ته ورايله كړه
 دوى چې ډېر سترې سومانه وه بيا دېږي
 خويو يو يو يې د مرگ وخوا ته بيوول كېږي
 پوه سول ټول چې وژل كېږي بهي پرسانه

خک ه رځ د بغاوت پورت ته به بي توان ه
دوی په دل ه حمل ه و کړه پر عسکرو
په لاس ورغل ه و سله د خو نفرو
پوره دوه شنه بانه روزه جنگېدل ه
خو يو يو ب ه په نوبت کي مړه کېدل ه
شهيدان سوه تر خو پاته يو بشروو
قيام خلاص سو جوړد وينو يو محشروو
امريکا باعث د تپول وحشي مړگو وه
دېر فلمونه دک د وينو په رنگو وه
اوس چپ سوي هيخ بيان نه کوي چاته
په پوهېري امانزی گوري سباته

ناروي ۰۲ جنوري ۲۰۱۲

عالمان

په نړۍ کي ډېر پوهان کهه عالمان دي
 پرولس ئې ډېر بې حده مهربان دي
 خان غريب ته د نېکۍ په سترگه گوري
 مرستندوی وي د هر چاڅه ئې په توان دي
 نه غرور سته نه ئې پزه په هوا وي
 نه خرڅېري ډېر صادق غره په خان دي
 په رښتيني عمل ځای نيسي په زړو کي
 په ټولنه کي سرخ رويه خپل په شان دي
 کبرجن نه دي قانع پر خپل حالت وي
 درواغ نه وايي صادق ئې په بيان دي
 نه تحقيقر نه بخيلي کړي پروگرو
 په بڼه خوی کي هر محتاج لره درمان دي
 تر شان نه کوي په چاپسي خبري
 ټول خواص ئې بې مطلبه بڼه روښان دي
 داسي خلگ افتخار وي د ټولني
 امانزيه په رشيتيا هر چا ته گران دي

ناروي ۱۲ مارچ ۲۰۱۲

خپل جهان

که دي ځان په خپل جهان کي مستغرق کړي
جوړي لوی کندي کپري ژوندون گران دي
نه پوهېږم چي پر څه راته اخته سوې
داسي وايي دې سفر کي ازموون گران دي
که يوشممع لگېدلې ستا و منځ ته
پام کوه چي د وطنه بېلتون گران دي
که اغزي پلنډه په شا ولس ته ورسې
د جفا په غم ککړ پيوستون گران دي
د پردې تر شا چي جوړي معاملې سي
امانزيه په سياست کي پټ شون گران دي

ناروي ۰۱ جنوري ۲۰۱۲

د چوپان ربغ

زړه شپېلۍ مې راپیدا کړه چې د نېستو ته ځمه
د پسرلي نسیم چلېږي خپل رمو ته ځمه

زړگۍ مې ډېر پرېشانه سوی د خزان له جوړه
بنکلي هوا بنکلی نسیم د زړه مېلو ته ځمه

د ساړه ژمي په منگلو کي بندي وم کور کي
اوس د بهار په هنگامو کي زمزمو ته ځمه

نوی موسم د شگوفو نفس به لږ تازه کړم
خمار خمار د بېلتانه بنایسته غنچو ته ځمه

که په شپېلکي زماد شونډو بلبلان راوینس سي
زه د هغوی د مینې ډکو ترانو ته ځمه

پرېږده چې زه هم ترنم د دوی په ژبه و کړم
د سرو گلونو د غوتیو تماشو ته ځمه

د دوی په شان به سوی غم له فکړه لري کړمه
خپل د شپېلۍ اواز اوچت ستورو شغلو ته ځمه

اوس لا موسم دئ خونـد تـري اخلـه امانـزيه يـاره
اعتبار نسته په ژوندون نوراند پښنوت ته ځمه

ډهلي ۱۲ فبروري ۲۰۱۲

بودا

يو بودا ناستت وو پرېشانه معلومېږي
 سترگي سرې غم ئې لاهه ورايه څرگندېږي
 تورچشمان ئې د کولک وراوتلې
 ترغې پرغې وچ شونډان وينه بهېږي
 وږې تېرې څنگ وهلي يې وپسرخې ته
 د بنې رنگ ئې الووتې پيکه کېږي
 نفس کاري ساه شپې بې لاهه وقفې نه
 سر ئې رېږدي پر لکه تکیه کېږي
 ورنژدې سوم چې پوښتنه ورنه وکړم
 بې اختياره ئې سلگي په زوره کېږي

بيگاه تللي وم ميله د اشنا کورت ته
 اوس مې خپل کلي کوڅه نه څرگندېږي
 داسې وايي بمباري وه د چورلکو
 زلزله جوړه هر څه پکښې وړانېږي
 نراو بنځي ماشومان تر خاورو لاندې
 لار مې ورکه په چاره څوک نه پوهېږي
 امانزې هک پک چيران وم ورت ته تللي
 خدايه ته رحم کوي نور څه پېښېږي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۲

خوب

خوبه ته مه ميه چي پري بيابې نندارو ته
 د هلمند پر غاړه ناست يېم منظر و ته
 رودخانه كسي غرغري نر نور خاموشي و
 خوار لسم سس پورمي ولاړه خلبندو ته
 سپين لنگر ئي اچولي او بوم منع كسي
 د كبانو ډلي راغلي گرځېدو ته
 شني او بيه بيخي شفافې او روئي وې
 معلومېرې كاني شكي اخیستو ته
 ننا بېره د نهنگ حملې پر راغلي
 تاش په تاش هر څه ويجاړ زما چشمو ته

ای خالق ه زوروا کسان څومره ظالم دي
 رنځا ولاړه توري لوشي بڼې وړېدو ته
 د جابر ناورين همدا سي زم وړ پر خلگ و
 اميدونه مخ په وړاندي ماتېدو ته
 د صياد غشي به كله را پيدا سي
 چي نهنگ را برابر كړي رنځېدو ته
 اما نزيه د مظلوم چيغې دي پورته
 اسمانوته به رسېږي او بڼېدو ته

ډهلي ۰۹ فبروري ۲۰۱۲

جنگسالار

جنگسالار فکري کوي چي معتبر دئ
د افغان ولس لسه قهره ننا خبر دئ
پته پته غمنازي او جاسوسي کپري
خيال کوي چي پت دده دغه هنر دئ
خو لغره بپي سواده پراته ول دي
دهغو مخ ته ئي بل نقاب پرسر دئ
ميدان گرم لوتمار هم رهبري غواړي
داسي خلگ خپل ولس لره خنجر دئ
په سل کاله ئي قبولسه غلامي ده
امانزيه د غلو خپل خانتسه دفتر دئ

ناروي ۱۴ جنوري ۲۰۱۲

دانا

که پوهان د فساد گرو سر لښکر سږي
عام وگړي به تر نورو لا بد تر سږي
مکتیبیان چي غلا کوي په سپینو سترگو
قانوني به گناه گاره یو په زر سږي
چي په زړه کي منافق وي خپل ملت ته
سل په سل کي شرمنده مات ئې و زر سږي
که پر هېز سږي بې عمله په تقوا کي
خدای و هلي به رسوا مات پر کمر سږي
څوک چي پوهه د خپلو وگتو وسيله کړي
امانزیه مخ ئې تورو رک ئې ثمر سږي

ډهلي ۱۵ فبروري ۲۰۱۲

پيمان

زما د رمزاو نياز ملگري چي پيمان سو
د سياست ناولي مخ کي راعيان سو
د برصا دقه بي مطلبه ان ديوال وو
د غيرته وپوره پوره زړه مي گران سو
زلزلي د صداقت لمن کپه خيري
د سيد مير سره هر لوري بد گمان سو
د ندمرده اش نايانو ياري مکپه
مور ويله په ماحول کي زيان سو
خوک چي نه لري پنبه او پنبه تو ژبه
پله بين غوندي دورنگه ئي بيان سو
مور چي دواړه سر پر په لاس به گرځېدلو
نابلده اش نايي ته زړه پرېشان سو
په خبرو نه شل کپه بري امانزيه
دغه کار په خو خو ځله امتحان سو

ناروي ۲۱ مارچ ۲۰۱۱

خوشبخت

شکر خدايي ممنون ستا په مرحمت يېم
 په نعمت د اولادونو زه خوشبخت يېم
 د ژوندون همتا مې ډېره مليکه ده
 ربدي ورکړې بڼه صحت په دغه نيت يېم
 فريد جان مې مشر زوی د لاس لکړه
 د روښان څخه خوشحاله په وضعت يېم
 تنگي والی بېخي آرام په خوی خواص دي
 زه ئې خوښ په پته خوله او په عادت يېم
 ناصر جان د زړه لسه بېخه مهربان دي
 مفتخر ئې په عمل او بڼه خصالت يېم

د زړه سر مې ټوله ژوند لور زرغونه ده
 فکر کړم په هغه څه ملامت يېم
 هماغه جان نه نازولې ده په ژوند کې
 له هغه څخه راضي په حقيقت يېم
 هره مېرور مې تر اولاد په کمه نه ده
 منندوی د شگوفې په بڼه رغبت يېم
 د زهره په بڼه ژوندون کې هر څه وينم
 لور حساب هم زه د مينې په همت يېم
 د لېمې برکت ډېر دئ زمونږ په کور کې
 خو پرېشانه ورته ډېر په واقعيت يېم

د پنځو وارو لمسیا نـو اوږد ژوند غـواړم
نور صباح ته د زرگي په محبت یم
سهارو په خوږه ژبه راتـه گرانـه
امید واره د میوند په شـفقت یم
مینـه ناکـه مـروا جانـه ده تـر ټولـو
مطمئن د عایشـي په ذکاوت یم
پاکه ربه ته یې هر ځای ساتندوی سې
امانزی ئې خوښ په ډېر نـسه تربیت یم

ناروي ۱۵ اپریل ۲۰۱۲

کاروان

زما د اوښکو ملغلرې بهه کاروان سېي
 لابه څاڅي څو ازاد افغانانستان سېي
 په ناچلوه تړونونو نه خطا کپړم
 تر څو نيت دي بشري کاروانان سېي
 ستا چي ذهبن جوړوي شالمارونه
 په کپړو هيلو کاره بهه دي ارمان سېي
 که غبېي ياست رنگ مو ورک کړئ ستمگرو
 پر پرده خپله افغانان ځان ته درمان سېي
 که ته روند يې په مغزود بوش بچيه
 د غيرت چيغې بهه ستا مخ ته توپان سېي
 څوک چي غواړي مېلمستيا بې له پوښتني
 پښېماني کي پورته ژر به يې فغان سېي
 ستا چي طمع دشغلو په ځلېدوي
 گوره پام کوه چي جوړ بهه گورستان سېي
 قهرجنې سرې مرمي چي په شاگرځې
 امانزي ته هيله سته خپله بهه وران سېي

ناروي ۰۱ سپتمبر ۲۰۱۱

سوز

د زړه سوز مې را برسېره کړه قلمه
چې خالي سې صندوقچه لېرې څه لږ غمه
پلنې دې ډېرې کوټې سوي په کوگل کې
رانه وايي څه چې زماده ډېره تمه
د رنځور وطن پيغام پر نوښته کړه
چې افغان ولس بيمار دی لږه ستمه
که پردې د نفاق څوړنډ وي پر سترگو
داسې ډلې خاماڅا زه شرمومه
د ستړيا احساس دي ليرې کړه لږه فکړه
امانزې چې څه کوم هغه ليکمه

ناروي ۲۳ جنوري ۲۰۱۲

ډېوه

په هر کور کي چي ځلېږي ډېوه چاته
تل دي وي شکرگزار لسه پاکه ذاته
خوشبختي ئې په لمن کي غورېدلې
بختور به ځان سمبال کړي دغه خواته
چي په قدر نه په وهېږي د مېرمنو
خامخائي پنه بنوئېږي خپله شاه ته
بې ملگري ژوند عبث بې ځايه بولسه
فکرو کړه چي خوښي نسته سبباته
که نصيب دي تاريخ ژوند سو خوار کيسه
کور خراب قلم قلم ملا دي سوه ماته
له پېږي و تجربه سوه امانزي ته
د ژوندون ډيرې ډيري سته ريناته

ناروی ۰۸ مارچ ۲۰۱۲

فلوم

له فیضی سره د فلوم په شني دره کي په صحبت وم
ناست پر جگي غونډی باندي منظرې ته په دقت وم
د اسمان پر مخ سور ژرنگ مخلصو طبنکاري
بنايست لور د تصویره تعجب په واقعیت وم
سلسلې د جگو غرونو د اوبو کاسه په منځ کي
سرې لمبې د اوبوزره کي خیال زما په حقیقت وم
داسي برېښېدلې سور توپان راغلی بحر منځ کي
ډېره ښکلې ننداره وه زه خیر سوی په هیبت وم
مور منله رښتینی ښکلا په توان د لوی خاوند وي
د بشرتوس وي تېره امانزی ډېر په حیرت وم

ناروي - ۲۵ جولای ۲۰۱۰

فشار

سستمگره سستم پر پرېده تمیدن تر فشار لاندې
لر پرېده فکړد سبا سه پيوستون تر فشار لاندې
ماغزه ولې بې اختياره پروازونه کړي اسمان ته
خه انصاف هم ضروري دئ سم بدلون تر فشار لاندې
زوروره زور دې پرېده خه توبنه به ستا نصیب سي
په انجام کي زور ماتېږي ټول سمون تر فشار لاندې
بېغوري د خپله لاسه چوپړه پرېده د پردیو
تاوان رسي خپل وطن ته اوښتون تر فشار لاندې
خدای شاهد دئ امانزيه پښېماني به ورسره وي
سر خورل به ئې حتمي وي چي پښتون تر فشار لاندې

ناروي ۲۰ سپټمبر ۲۰۱۰

فرياد

نن فرياد مـي د زړگـي پـه ولولـو دـي
د اولـس د ارمـانو پـه وسوسـو دـي
هـره ورځـ وړانـدي ويـجاړي چيغـي پورـتـه
ظلمـ پرېـږده لا وحشـت پـه نغـارو دـي
د مـدوا چـاري کـمـزوري لـيدل کـېـږي
طمـع لـږده تشـويش ډـېـر پـه جگـېـدو دـي
کارپوهـان صـرف پـه خـبرو بـنه پـوهـېږي
د عمـل فـکر کمـزور پـه لږېـدو دـي
نـام نـبـان د هـر مجـرم دـي لادـر کـه
امانـزيـه پـلان جـوړ پـه توپـئـو دـي

ناروي-۲۰۱۱/۷/۱۲

قناعت

د پېري منډي دي کولې دي لولې لولې تونښې لپاره
 قناعت درسه نه وود نا حق دعوي لپاره
 يو وار وگوره گرېوان ته ټول دي خرڅ کړل په ډالرو
 نه دي نوم د پلار نيکه سونډه دي لافي په ډغرو
 هلي ځلي دي کولې مخ هم ستا پکښې کي تور سو
 د چرچو خلگ ئې نور دي مگر ستا پکښې پېغور سو
 چوراو غلا چي خلگ کاندي هيخ ضمير ورسره نسته
 طرفدار ئې هم هغسي اخرت نه بیره نسته
 قضاوت د وجدان بنه دئ واقعي تته غاړه کښې پرده
 عدالت کي سرخ رويي ده دورنگي دي نوره پرې پرده
 که څوک غواړي که نه غواړي د حساب ورځي رارسي
 امانزيه دا قانون دئ نن داغسي سبابه سي

ناروي - ۲۰۱۰/۲/۱۴

حکمت

د گلونو پو پو باغچه کي
 د حکمت پسته انگېزه کي

بلبلان پېر په چوڼهار ســـوه
ســـهرگاه ټولـــه بيه دار ســـوه
تـــورتم خـــي پـــه تلوســـه کـــي

د نـــرگس زرگـــي او بـــي پـــري
چـــي شـــمال کمکـــي چلپـــي پـــري
ويـــنم در پـــه دردانـــه کـــي

تـــبسم رامعلـــوم پـــري
ډکـــه خولـــه د خنـــدا کـــي پـــري
شـــين ســـهار پـــه ازانگـــه کـــي

د حکمـــت شـــباب تـــه گـــوره
ســـوپي دالـــه کومـــه لـــوري
د گلونـــو پـــه کاســـه کـــي

د لـــم روړانگـــي بـــي خـــلپـــي پـــري
زړونـــه تـــه ول پـــه هوســـي پـــري
عندليب پـــه ترانـــه کـــي

د غـــه خـــومره ســـترقـــوت دئ
تمثيـــل ټولـــه د قـــدرت دئ
د اســـحق پـــه عقـــيدـــه کـــي

غم

له وطنه جلا سوی غم په سریریم
فکر وېر د شاعرانو په هنریریم
امپلوننه جوړوي د سرو گلانو
د دوی منځ کې زه بېشکه بخت ویریم
ګاهي بېکلي باغچه کې کرم راته جوړه
افتخار مې د ټولني په لښکریریم
کله ګران وطن زخمی را مجسم سې
یا هم ورک د بېکلو بڼو په حشریریم
ازادي د ګران وطن ته هوس پرېم
امانزی داسې شپو ته منتظریریم

ناروي ۱۳ جنوري ۲۰۱۲

قول

هغه څوک چې منځ ته نه لري غموننه
پیدا کېږي بېخي لږ داسې وختوننه
په رشستیا کې پېژندل د انسان کېږي

په دروغ کې تباهي د جهان کې پرې
 دواړو منځ کې عدالت پر مېزان کې پرې
 خلگ څه کې پرې په انصاف گوري کارونه

حقيقت وييل تر څه وي لکه زهر
 ثميره ئې د خوښيو شاتنه بحر
 پتول ئې جوړوي زړگي ته قهر
 همېشه به زړه لري قوي دردونه

د غټانو په درواغو کې تاوان سته
 مشران که په عادت وي پکښې زيان سته
 پوهان وايي په هر لوري ئې نقصان سته
 دوی به وينې خپل په ژوند کې ضررونه

په ظاهره کې زاهد ورنه تېرېږه
 پر هېزگاره په عمل کې ته نېرېږه
 څه چې کې لېرې څه د خدايه وېرېږه
 پښېمانۍ ته امانزيه هېڅ به نه وي فرصتونه

ناروي ۲۴ سپټمبر ۲۰۱۱

پوهه

د پوهې د پوه بله پېشـرفـتـونـه پـه نـړۍ كـي
 د جهان په تكامل كې بدنیتونه په نړۍ كې
 مقصدونه جهاني سول د ناپوتو تر نامه لاندې
 شتمني د بل ملك غلاكړه يا مرگونډه په نړۍ كې
 نام نهاده شاعرونه ساختگي ديموكراسي ده
 شه چي نغبتې په مرام كې سوه ظلمونه په نړۍ كې
 په قوت چي احساس پري نفاق لويه وسيله ده
 جگړه جوړه كور تر كوره پست رازونه په نړۍ كې
 علم خغلي تر اسما نه د پېشرفت خبري د پري
 ورتنه كوره امانزيه هدفونه په نړۍ كې

ناروي - ۲۲ اکتوبر ۲۰۱۱

د لراویر برېښنایي کتابتون

قدرمنو لوستونکو!

تاسو کولای سئ د لراویر ویبپاڼي په برېښنایي کتابتون کي زیات شمېر ارزښتناک او په زړه پوري آثار په خپل تفریحي وخت کي مطالعه کړئ .

د لراویر انلاین کتابتون ستاسو لپاره د لاندینيو موضوعگانو اړوند آثار پر لیکه کوي :

- اسلام او مذهب
- ساینس او تخنیک
- سپورټ او روغتیا
- هنر او ادبیات
- د ماشومانو لپاره
- تاریخ او سیاست
- بېلابېل آثار

www.larawbar.net/library

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**